

Felvágott példányt árusítóinktól nem fogadunk vissza!

Ara: 20 lei, 12 dinár, 4 ckor. Párisban 3 franc
Berlinben 50 Pf. Magyarországon 1 Pengő, 1 Sztang

XII. évf. 33. sz.
Timișoara, 1934 augusztus no 14

IKAVILAI

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

Színházi öltöző

Olvassa el

ezt a számot, bizonyára tetszeni fog Önnek. Ha megszerette, rendelje meg, minden héten diskrét csomagolásban megkapja.

Előfizetési ára negyed évre :

Magyarországon	Pengő 10
Csekoslovákiában	Kc. 50

Megrendelés esetén közöljük, hogy az előfizetési díj hol fizethető le.

Szlovák speciális pediküre, lábápoló szalonja, amerikai rend. szerű villanygépekkel, valamint késsel. A Szlovákféle fagybalzsam feltalálója és árusítója. **Budapest**, Bécsi u. 5, félem. Telef. 80690

Ha fájós lábát gyógyítani akarja és szeret elegán cipőben járni, akkor lábbelijét **Nagy Sándor** ortopéd cipésmesternél készíttesse. **Budapest**, IV. Muzeum körút 11. (Gróf Károlyi uti oldal.) (24)

Brummerton Boy

Timișoara, Belváros, Mercy ucca 1. szám

Interurban telefon : 17-24

Megbízható, pontos és gyors küldöncszolgálat.
Naponta kurirjárat Bucurestibe és Clujra.

Vizum és utlevélimroda. Utlevelekben díjmentes felvilágosítás, ehhez szükséges igazolványok beszerzése stb. stb. Vidékieknek válaszbélyeg ellenében kimerítően válaszol.

Ne tévessze össze hasonló irodákkal, ügyeljen a telefon-számra : Tizenhét-huszonnégy

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú viz és vasondolálás
Férfi és női manikűr

Olvassa és terjessze
lapunkat

Szabó István

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Mercy
ucca 6.

Hajvágás hölgyek számára is.

Tetszik önnek e lap ?

Ugy vegye meg annak minden
számát ! Mivel lapunk tartalma
nemcsak szórakoztató,
hanem oktató is .

Pardon ! Tudja már, hogy
megnyílt újonnan az

Astoria Bár

Új tulajdonos ! Új artisták ! Új zene és rendes kávéházi árak !

Szerkesztőség és kiadóhivatala

Zimisoara, Fabrică
Alea Dumbravei 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak negyedévre

Romániában	240 lei
Csehszlovákiában	50 Kc.
Jugoszláviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Szerkeszti: **Dinnyés Árpád**

Ártatlan leányok elcsábítása

Okai. — Csábítási művészet. — Serdületlenek elcsábítása.

Irta: Dr. ERICH WULFFEN, egyetemi tanár

Tizenhat éven aluli ártatlan lányok elcsábításánál gyakran fontos szerepet játszik a szadista ösztön. Itt ugyanolyan felisiztikus és szadisztikus ösztönökről van szó, mint a gyermekgyalázásnál. A félig serdült leány sok férfi, de különösen a kéjenc számára, nagyon kíváncsi fajta a nőnek. Az ilyen leány szemérmessége és tapasztalatlansága nagyon ingerlő lehet. A még nem egészen kifejlődött testalak a bimbó ingerével hat. A kérések, könnyörgések, könnyek és a tetteges ellenszegülés a szadista férfi számára egyenértékűek a tőle kiinduló fenyegetéssel. Amellett az ilyen lányoknak az az előnyük a gyermekek felett, hogy már megvan bennük a nemi érzés és a nemi élet sejtése. Itt mindig elérhető az, ami a kislányoknál sokszor nem lehetséges. A vagina szűk és sértetlen volta fokozza az élvezetet. A szüziesség és a hymen, mint általában felteszik, filogenetikailag mint ingerlőszer fejlődtek ki a szadista férfi

számára. Miután a szexuális alításban a férfi képviseli az aktív, a nő a passzív elemet, a férfit leginkább az érintetlen nő ingerelte; ezt találta legkíváncsiabbnak, úgy, hogy a kiválogatódás ezt tényéztette legjobban és így fiziológiailag lehetővé tette a szüzhártya kifejlődését. Így keletkezett a szüesség mai értékelése, noha az utódok tisztaságára vonatkozó etikai képzetek is vegyülnek belé.

Kéjenceknél, a donjuanoknál a kontrasztterezés következtében a szüességnek nagyon kell fokoznia a nemi kíváncsiasságot. Vannak férfiak, akik csakis a szüztelelítés aktusban és erre való készülődésben találják nagy szexuális élvezetet. Így végzik el egyik csábítást a másik után. Náluk sohasem egyetlen, hanem mindig nagyobb számú áldozatról van szó.

Amellett a környezetnek is szerepe van. A lány tapasztalatlansága az emberismeret hiányával és a határozott cselekvésre való képtelenség-

gel kapcsolatos. A szemérem visszatartja a kifosztástól. Így a csábító hamarosan csapdába csalja a leányt és védekezik a feljelentés ellen.

A csábítási művészet minden eszköze figyelembe jön: hizelgések, szerelmi ömlengések, gyengédségek, a nemi izgalomig menő csók, eljegyzés színlelése, házasság ígérete, ajándékok, mámorító italok, egy kis erőszak alkalmazása, stb.

Egy fiatalember a vasuton ismerkedett meg egy lánnyal és rábeszélte, hogy éjszakázzanak egy szállodában. Hogy rábirja a leányt az együttjárásra, mely ellen ez energikusan tiltakozott, fiáncnak adta ki magát s azt mondta, hogy eljegyzi magát vele és feleségül veszi s a leány jelenlétében levelet irt ennek rokonaihoz, melyben az eljegyzésüket jelentik be. Végre a leány jelenlétében sürgönyt adott fel a pénzügyminisztériumba, melyben két napi szabadságot kért. Mindezt hamis név alatt csinálta, úgy hogy okmányhamisítást kö-

vetett el és csak így sikerült elcsábítania a leányt.

Hogy a vőlegény apja koi-tusra csábította a fia meny-asszonyát, az már nem egyszerű előfordult.

Vannak, akik lemondanak a teljes szüzességről és megelégszenek azzal, hogy a 14—16 éves lányokat még mindenestre keveset használták. Ez a körülmény megkönnyíti nekik a csábítást és megvédi őket a büntetéstől, mert az ilyen lányokat már nem tekintik ártatlanoknak.

A 16 éven alóli lányok elcsábítása mint alkalmi deliktum is előfordul. Ilyenkor a lánnyal folytatott szerelmi viszonyról van szó, mely koi-tushoz vezet.

Hogy ártatlan lányok elcsábítása 16 (éven alul is) babonás motivumokból vagy ilyenek felhasználásával is előfordul, azt bizonyítja Hirshfeld beszámolója a „Zeitschr. für Sexualwissenschaft”-ban, mely szerint egy földbirtokos hajadon leánya átengedte magát egy tisztviselőnek s tőle teherbe és szifiliszbe esett. Vőlegénye azt mondta neki — és pedig a lány véleménye szerint jóhiszeműen — hogy gyenge órájában jutott a nemi betegséghez, melytől csak úgy szabadulhat, ha egy ártatlan leány átengedi

magát neki. Näcke mindkettő tudatlanságát kétségbevonja és azt hiszi, a vőlegény arra használta fel baját, hogy az ellenkező lányt engedékenységre bírja; a lánynál bizonyára nagy volt a szerelem vagy a részvét.

Ez a szekszuális babona forenzikus szempontból fontos, mert lányokon elkövetett sok erőszakos merénylet így magyarázható és így a tettest nem lehet közönséges bűnözőnek tekinteni. Olykor szifilitikus lányok is azt hiszik, hogy egy fiu felhasználásával megszabadulhatnak a betegségüktől.

Ugyanott Hellwig azt állítja, hogy ez a szekszuális babona sokkal elterjedtebb, mint gondolnák. Nem is szorítkozik pusztán az alsóbb néprétegekre, hanem a „művelteknél” is megtalálható. Fontos, hogy a babonás ember azt hiszi, hogy ő ilyen módon megszabadul a betegségétől anélkül, hogy a leány megkapná.

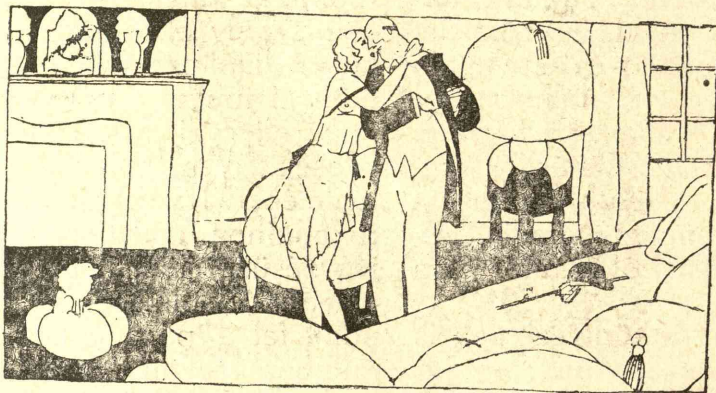
Ha nemi indokokról van szó, akkor a gyermekrablásnál és szöktetésnél is többnyire megtaláljuk a szadisztikus motivumot. Erre mutatnak már a törvényben felsorolt szöktetési módok is, a ravaszság, fenyegetés és erőszak, melyeknek szadisztikus

kóroktana amugy is világos. A tettest, még ha főleg nyereszkedési okokból cselekszik is, lélektanilag legalább is támogatják bűnös cselekedetében szadisztikus hajlamok.

Sulyosbitja a deliktumot, ha a himnemű vagy nőnemű kiskoru személyt nyereszkedő vagy erkölcstelen foglalkozásra csábítják. Sokszor egyidejűleg megvan mindkét cél. Az erkölcstelen célok stb. nem csupán fajtalanok. Sokszor ugyanakkor kerítés is fennforog. Példák: egy anya, bordélyház portása, 16 éves lányát azzal az ürüggyel, hogy szép kalapot vásárol neki, hivatalból kirendelt gondnoka lakásáról elcsalta, egy nyilvános házba vitte és ezért megfizettette magát. A gondnoknak két hónapra volt szüksége, hogy a nagyvárosban megtalálja a leányt, mert nem volt bejelentve.

Egy 50 éves kolportőr egy éppen 14. évét betöltött fiut, akit házalás közben véletlenül egyedül talált szülei lakásán, szép ígéretekkel, hogy majd megmutatja neki a nagyvilágot, stb. elcsalt hazulról s fél évig hurcolta magával az országban. Közben a gyermeket állandóan használta pederasztikus célokra. A fiut mindenütt a saját fiának mondta és egy ágyban aludt vele.

Egy, a gerai esküdtszék előtt lejátszódott pör ijesztően leplezi le a következő erkölcsi állapotot: Egy Lenke nevű béres esküvel tagadta, hogy egy szolgálót teherbe ejtett volna. A szolgáló azt állította, hogy Lenke egy Krause nevű másik béressel együtt sokszor éjfélig volt vele az ágyban. A 22 éves cseléd lány Lenken és Krausen kívül még egy Floescher nevű béressel is érintkezett.

Lesbosi játékok...

Es másnap senki sem mondta volna, ha e hölgyeket látja, zárt és ragyogó ruháikban, kissé fátyolos szemekkel, minő éjszaka emléke áll mögöttük. Csak a szobalányok sejtettek valamit, mikor rendbe kellett hozni a feldult szobákat — de ők is inkább a pezsgő hatásának tulajdonították ezt a felfordulást.

Délután elbucsuztak a vendéglátó hercegnőtől és Miss Howard visszavitte barátait hintáján. Lucie egy szavára megálltak a műterem előtt.

— Meg kellene nézni, mi történt a mi eltévedt báránykáinkkal?

Anutta a medence felé intett, mikor beléptek. Egymásra néztek és már határoztak is: mindenki levelközött, kéz a kézben lassan előrenyomultak s adott jelre hangos kiáltással, egyszerre ugrottak be a vízbe, ahol Oosia és a grófnő uszkált.

A bemutatkozáson hamar tul-estek. És most a sok felséges női test kigyózni kezdett a medencében. Birkóztak, ölelkeztek, ezer örült ötlet támadt, élvezték a víz frissességét s mindazt a szépséget, amit egymásnak felkináltak. Bolond zürzavara állt be a vonalaknak és formáknak. Kezek szorítottak kebleket, görcsbefutó ujjak tűntek el forró hajlatokban, lihegő szájak tapadtak nedves, duzzadó ajkakra, nyelvek fuldoklottak lüktető kelyhekben. Mikor két test remegni kezdett ugyanattól a vágytól, két pillantás megegyezett, kimásztak a mohaszőnyegre s néhány vad csók után, tekergőzve és kigyózva, teliszájjal elték, falták és szívták egymást, míg a végső görcsben, kihomorítva és felemelkedve csipőiken, ki nem fakadt a két duzzadó gyümölcs, hogy minden elveszzen és összefolyjon a végtelen boldogság lebegő kék mélységében.

Az ujonnan jöttek voltak a leghevesebbek. Camille a grófnőhöz csatlakozott, akinek monumentális szépsége, kiterítve a víz opálozó felszínére, már akkor megragadta figyelmét, mikor beléptek. Lisbeth elbűvölve Oosia sötét szemétől és szőke hajától, százszorosan fizette vissza neki a boldogságot, amivel elárasztotta.

Anna valósággal felfalta Georgettet, Lucie megrészegetve Jolán

zöld szemétől, fanyar szépségétől, a kéj dühének kiáltásait csalta ki belőle boszorkányosan táncoló nyelvével, melyek megkettőzték a többiek gyönyörét. Mind el volt szánva a legvégsőig, hogy mind azt a szenvedélyt, ami legfeketébb mélységében szunnyad a testnek és léleknek, kifordítja magából és felfokozza, hogy a grófnő műtermét a gyönyör és üdvösség templomává avassák.

*

Időről időre apró hütlenségi zavarok támadtak. A hölgyek egy-némelyike, kevésbé választékos természet, szükségét érezte, hogy férfi társaságát is keresse s néhány hónapra eltűnt a műteremből, hogy annál frissebben és lángolóbban kerüljön vissza megint. A grófnő elnéző volt és megbocsátott ezeknek.

Tavasza tizenketten voltak már, annak ellenére, hogy Miss Howard, akit elfogott régi vándorösztöne,

elmaradt közülök: néhány napig Eugénia császárnő udvarában ragyogott fel W. hercegnővel Bécsbe ment és onnan Pétervárra, hogy találkozzék Carmencitával, akinek szépsége addig meghódította már az orosz arisztokrácia minden szép asszonyát.

Számuk aztán már nem is növekedett. Egy időre el eltűnedezett közülök egyik vagy másik — utrakelt vagy férjhezment, de csakhamar visszatért, éhesebben, mint valaha, a gyönyörnek ebbe a templomába, hol a legtökéletesebb függetlenség védelmében e tizenkét nő megvalósíthatta mindazt, amit égő emberi képzelet valaha megálmodott. Ott heverték ők nap-hosszat egymás lábainál... édes hangok illata töltötte be a levegőt és a szíveket. Mások a medence vizébe menekültek — ismét mások drága selymeket és prémeket próbáltak fel.

—

Eredeti felvétel

A nemi ösztön változatai

— Irla : Dr. M. E. Dubin orvostanár —

Azt a nézetet, hogy a nemi ösztön nem egyszerűen a duzzadásig megtelt nemi mirigyek kiürítésének szükségletéből ered, hanem hogy ez az ösztön átjárja az egész idegrendszert és külön központja is van, támogatja az a másik felfogás, melyet egész seereg érdekes kísérlet erősít meg és amelynek lényege röviden az, hogy a nemi ösztön sok tekintetben egészen független a nemi mirigyektől, mert ezeknek eltávolítása után is tovább működik. Lássunk erre vonatkozólag néhány érdekes kísérletet:

Spallanzani úgy találta, hogy a him béka koitus közben elviseli a legmesszebbmenő csonkításokat is anélkül, hogy a párosodási aktust félbeszakítaná vagy abbahagyná; még a lefejezés után is négy-tíz napig a nőstény hátán ül, melyet mellső lábaival fog át. Goltz megerősítette és kiegészítette az olasz tudós megfigyeléseit. Ő a nősténynek különböző testrészeit operálta le és úgy találta, hogy a párosodási időszak alatt minden része vonzóan hatott a hímekre, míg ellenben a nőstényeket nem vonzották a hímeknek egyes levágott részei. A különféle érzékszervek eltávolítása azt mutatta, hogy az ingert nem valami különleges szerv, hanem az egész idegrendszer közvetíti. Ha a karok bőrét, vagy a mellbőrnek a karok közötti részét távolította el, akkor az átölelés nem következett be; úgy látszik tehát, hogy a szexuális érzékelést ezek a testrészek közvetítik. Ellenben az átölelés igenis megtörtént, ha csupán a heréket távolította el. Ez a kísérlet tehát azt mutatja, hogy a herék kiürítésének a szükséglete nem olyan lényeges a nemi ösztön megnyilvánulására.

Erre vonatkozólag a döntő kísérletezéseket Tarchanow orosz tudós végezte. Több száz gyepibékával kísérletezett, melyek majdnem mind koitusban voltak (ami a békáknál több napig tart.) Ezekkel először is megismételte a Goltz kísérleteit. Szívnek, tüdőnek, a máj egyes részeinek, a lépnek, a gyomornak, a beleknek, a veséknek eltávolítása nem váltotta ki a koitus abbahagyását, sőt

még a herék óvatos eltávolítása sem. De az ondóhólyag eltávolítása avval járt, hogy a békák azonnal vagy rövid idő múlva abbahagyták a koitust és nem is próbálkoztak vele többé. Tarchanow ebből arra következtetett, hogy a békánál s így valószínűleg az emlős állatoknál, tehát az embernél is az ondótarlyok a nemi impulzus kiindulási pontjai, ahonnan aztán az egész nemi aktus kiváltódik.

Pár év múlva Steinach folytatta Prágában a kérdés kutatását. A Tarchanow tanítását elfogadta a békára vonatkozólag, de mégis bizonytalannak mondta, vajjon az emlősöknél az ondóhólyag érintetlenségétől függ-e a nemi ingerlékenység megmaradása. A kérdés eldöntésére fehér patkányokkal folytatott kísérleteket, melyeknél nagy ondóhólyag mellett igen erős a nemi ösztön. Úgy találta, hogy az ondóhólyag eltávolítása nem szüntette meg a nemi ösztönt, mert az operáció után a patkányok éppen olyan gyakran és erőteljesen végezték el a koitust.

Úgy látszik tehát, hogy igazolva van a fenti tétel, mely szerint a nemi ösztön bizonyos mértékig független az ivarmirigyektől, melyeknek kifejlődése az ösztön erősödését és a nemzést biztosító impulzus felbredését szolgálja.

De a gazdák és állatorvosok tapasztalatai is amellet szólnak, hogy a nemi ösztön megmarad a herélés után is; így például ökrök és herélt lovak gyakran végeznek párosodási kísérleteket ivarzó nőstényekkel; a herélt lovak néha potensek maradnak s különösen tüzesek, de megtermékenyíteni természetesen nem tudnak.

Ezeket az eredményeket erősítik meg az embernél tett bizonyos megfigyelések is; a herélt férfiak is mutatnak nemi ösztönt, mint ezt a megfigyelők megállapították olyan országokban, ahol eunuchokat szoktak csinálni és alkalmazni.

A herélésnek különféle fokai vannak, a rómaiak négyet különböztettek meg: 1. az igazi heréltet, akiknél mindkét herét és a

himvesszőt is eltávolították; 2. spadones, akiknél csak a heréket távolították el, ami a leggyakoribb eljárás; 3. thlibiae, akiknél a heréket nem távolították el, hanem csak szélszúzták; 4. thlasiae, akiknél csak az ondóvezetékét vágta át. Millant említi, hogy a spadonest párosodásra alkalmosoknak tartották abban az esetben, ha az operációt a pubertás beállta után végezték és hogy az ilyen herélteteket a római hölgyek nagyon kedvelték ad securas libidinationes, vagyis olyan kéjelgésre, melynél nem kell következménytől tartani.

D. Malignon a pekingi francia követség orvosa arról ad hírt, hogy a kínai eunuchoknak nemi érzéseik vannak, keresik a nők társaságát és kielégítik a nemi ösztöneiket úgy, ahogy lehet, mert külső nemi szerveik egyáltalán nincsenek. Sztambulban, ahol az eunuchok rendszeren négerek, a herélést már a korai gyermekkorban és tökéletesen végzik el, hogy a potenciát lehetőleg tökéletesen megszüntessék. Lancaster egy keleten élő európai embernek a nyilatkozatát a következőkben közli:

„Amennyire én tudom, a nemi ösztön a nemi szervek teljes eltávolítása után is megmarad: az eunuch nem abban különbözik a rendes férfitől, hogy nemi ösztöne nincs, hanem csak az ennek kielégítéséhez szükséges szervei hiányzanak.” Hogy a régi Rómában és a keleten egyes nők jobban szerették a herélt férfiakat, azt Baeger avval magyarázta, hogy náluk hosszabb ideig tart az erekció.

Ha a herélés úgy történik, hogy a himvessző megmarad, akkor a potencia még tíz évig az operáció elvégzése után is megmaradhat; Pelikan szerint az orosz skoptoknál, ha a herélést a pubertás folyamán végzik el, az egyének még sokáig azután koitusképesek maradnak. Az érettebb korban végzett herélés alig változtat valamit a potencián és a nemi érzéseken.

AVIATIKA

Cinege ur, a kitűnő aviatikus meg házasodott és nászutra a levegőbe viszi a feleségét. Odafenn a piruló menyecske megkérdi:

— Mondd édes, milyen magasan vagyunk?

— Kétszáz méterre az anyád színe felett.

HÁROM A KÉZ

— Tudod, mi a legérdekesebb természeti jelenség?

— Micsoda?

— Hogy a pamlagon egymás mellett ülő szerelmes párnak mindig csak három keze van.

A SZIVES HÁZIASSZONY

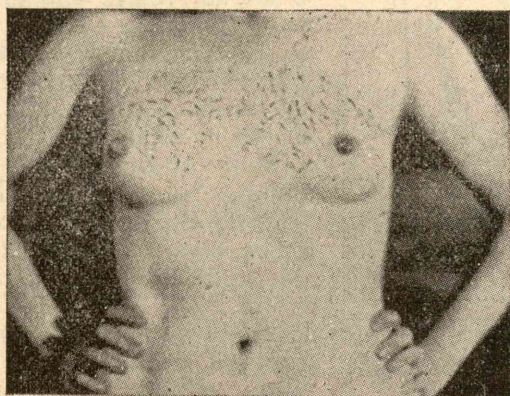
— Tudod, drágám, hogy te tulajdonoson szives vagy vendégtekkel, a fiatal főhadnaggyal szemben?

— Persze, hogy tudom, de kedvesnek kell lenni hozzá, ez háziasszonyi kötelességem, nem húzhatom ki magamot alóla!

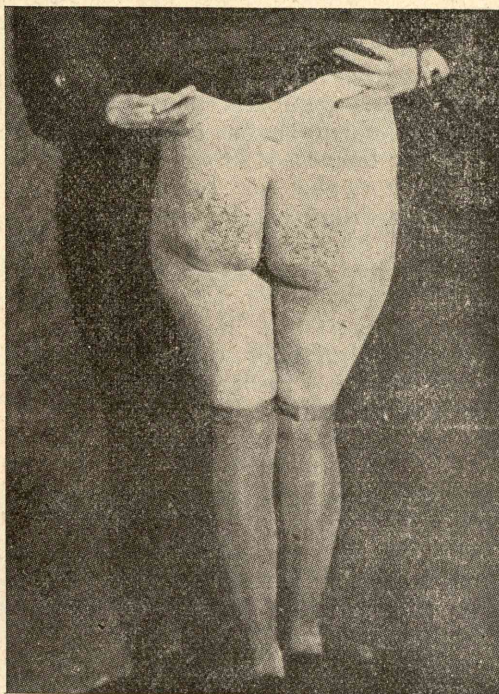
Virgács a szerelemben

fenyítés

sebhelyek a mellen

egy megvesszőzött nő alsó teste

a háton

Intimitások a „Napkirály” udvarából

Reggeledik. Az udvari kertész halkan kinyitja a Palais du Grand Trianon aranyos kapuit: Versailles ébred. A nyitott taxus-allée végén ragyog a márvány palota kőterrasza. Nagy, tarka pillangó szállong fel a pázsit selyemágyáról. Hozza szárnyain a jácintus illatot, a nárciszok üdvözlését, boldog violaszagot. Ott beljebb pávák bontják tündérlegyezőiket, báránycák rázzák a szallagos csengetyűt, hattyuk usznak a kristály tó vizén... sötét égefák és buxusok közt hófehér driádok... az este itt Pompadour kacagása csengett, mert a király egy kézcsókért esengett.

Bent az üveg-galéria mögött a királyi lakosztály bíbor drapériái még összevonva. Hallgatnak a falakon Vanloo pufók angyalkái, a lebegő szeráfok és pajzán amorettek. Ott, a roppant baldachin alatt selyem liliomos ágyon szunnyad Monseigneur, a francia király.

Szunnyad? Nem. Egyenletesen, harsányan hortyog.

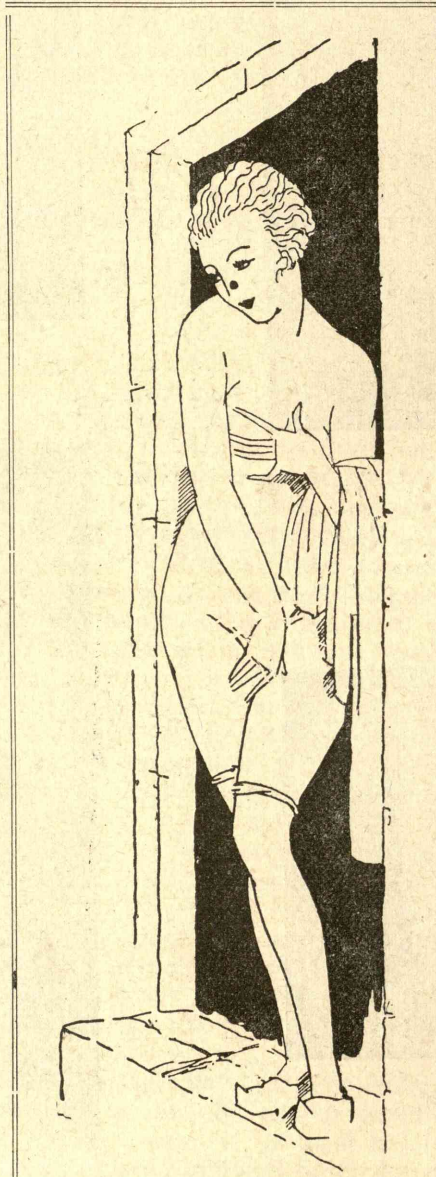
A király tüsszentett

De most valami történt. A hortyogás elállt... és egy egészséges nagy tüsszentés rázta meg a palota falait. A király tüsszentett! A király felébredt! Rohan a szolgáltevő kamarás, rohan a főkamarás, rohan az udvari első sebéssz, rohan Rohan bibornok... Fleury kardinális, Noailles marsall, Lauzun herceg és Richelieu, a királyi kedvtelések főintézője. Az üveg folyosó megéled, kezdődik a „grand entrée.” Amott Genlis márkí jön, mögötte feltűnik La-Roche Aymon bibornok a „nagy alamizsnás” és Lebel a hűséges belső lakáj szétlebbenti a liliomos drapériát.

Az udvari orvos megcsókolja a királyt. Ez neki élete fogytáig kiváltságos joga. A többi hercegek és princegek, komtok és vikontok ledörzsölik Sire testét, — ez az etikett szigorú rendje, — és más inget adnak rá. Aztán egy pillanatra megáll a ceremónia. Az uralkodó rövid reggeli fohászt mond. Most ezüst tükröt tartanak eléje. Darabonként segítik rá a köntöst... a csatos cipőt. Átme- gy a kabinetjébe. Szétosztja

parancsait. Követeket fogad. Mi-sére megy. A zenekar Lully szim-foniáit játsza. Egy kicsit dolgozik a miniszterekkel. Egy órákor ebéd. „Au petit couvert.” Egyedül a nagy arany terem közepén, kis négyszegletű asztalka mellett. Ebéd után előáll az üveg hintó. Monseigneur kikocsizik madame Pompadourral.

(A történetíró kommentárja: Az udvari emlékirók feljegyzik, hogy a király minden reggel egy nagy tüsszentéssel ébredt. Olyan pontosan hangzott el ez a tüsszentés, 9 óra 35 perckor, mint a reggeli kakasszó. Enélkül fel se kelt volna a nap. Choiseul herceg említi, hogy egy izben, amikor Lajos véletlenül déli tizenkettőig elaludt,

a palotában lélek se mozdult, egy hang se hallatszott. Várták a fel-séges tüsszentést, amely a világ kerekeit mozgásba hozza...)

Egy délután Versaillesben

Két óra. A király ilyenkor vadászik.

Husz apród és ötven lovas gárdista kíséri. Foglyokat, fácskákat lő.

Oldalán a nagy királyi szerető. „A szoknyás miniszter” — sut-toják mögötte. Ott rugtat a koronás gavallér mellett, tüskén-bokron keresztül, elsőnek ugratja át fekete paripáján „Rollo”-n az er-dők árkait.

Fent pedig a Mansart-kastély-ban nyílnak a belső folyosók aj-tói. Surrannak a titkos kis kurirok, kecses „postillon”-ok. Hozzák vi-szik a nagy dámák, szépséges-bűnös asszonyok, gáláns kis her-cegek levélkéit. A pecsét: páros galambszív, rózsalánc, nyilazó Cu-pido.

Egy ajtón kilép, — szikrázó drágaköves, magas hajdisszel, — emelt fehér homlokával Lescinszka Mária. A királyné. A holdvilág-szívü lengyel asszony. Akit meg-kérdezése nélkül adtak a Napki-rály fiához. Hűvös északi nő, sze-mében báj, bánat és lemondás. Körülötte a saint cyri zárda-kis-asszonyok, tizen-tizenkét ábrán-dos hölgy: Charolais Condé kis-asszony, La Roche sur-Yon Conti kisasszony... nyíló rózsák a vén versailles-i parkban. Es Zamorre, a kis szerecsen, akit egyre öltöz-tetnek, mint egy babát. „Ma nagy vörös tollakkal, vad kannibálok öltözkébe, holnap arannyal sze-gélyezett zöld frakkba.” Kézifesz-tés, himzöráma, ének, litánia.

Mária királyné arcán merengő bánat. Néz messze. Talán Varsóra gondol, az ódon székvárosra és benne egy hófehér kaland kö-dös emlékére. Egy fiatal lengyel grófra, aki Varsótól Versailles-ig kísért a menyasszonyi hintóját. És aki csak egyszer csókolt meg... a kezét.

(A történetíró kommentárja: Élete végéig megőrizte szívében a fiatal lengyel gróf emlékét. De közben hét gyermeket szült a királynak.)

A fété galante éjszakái

Este jöttek a táncütemű órák. Előadás a des Petit Bourbon színházban. Olasz opera, cikázó balerinák. A kertben „gáláns ünnepek.” Selyem álarcos nők, szírének, szalírok, farandole, rakéta, pukkanó golyó, gondola, szere-nád, koncert, lampion... a nagy Lovardában bál, a Herkules-teremben szerencsejáték: barret, reserve, trente et quarante vagy a „forgó gyűrű”. Jelmezes négyes, menuette. Benserade vezetésével figurás ballet. A Szarvas-Parkban titkos barlangok, gvep-ágyak, bűbájos pavillonok. Tán-cos forgatag az ezernyi fénycsillag-tól világos, lombos fák alatt.

Az egésznek Fülöp, Charles hercege a lelke. Minden mulatsá-gok ezermestere. A tüzes pillan-tásu karcsu kis princ.

Akkor is ott volt, a „bemuta-tás” nál, mikor nagy udvari disz-ruhában vezették be az új palo-tahölgyet, Henriette hercegnőt. A király unokahugát. Tizennyolc éves volt akkor az ijedt angyalszemű szőke kis princessz. Jött a zárdá-ból. Riadtan nézett körül, mint az eltévedt őzike. Apró cipellői alatt tűzelt a parkett. Futott volna visz-sza, egy nagy égő Szodoma láng-jait érezte maga körül csapdosni... de már ott állt középen, a falánk pillantások keresztlüzében. És előtte: a trón. Nem lehetett ha-bozni. Mélyen meghajtotta magát, előrelépett, megcsókolta a királyné ruhája szegélyét, háromszoros meg-hajlással visszavonult... amikor találkozott pillantása Chartres her-ceg szemeivel. Szemekkel, amik-ben szurokfáklyák lobogtak!

Henriette hercegnő szíve belé-jük hullott, mint a selyempillangó

az esti lángba.

(A történelíró kommentárja: A kép fölött ott lebegett a Dicsőség és a Szerelm örök tömjénfüstje. Ki gondolt rá akkor, hogy egy sánta doktor nyaktilót ácsol ősz-sze nemsokára és a Nagy Trian-non tükörtermébe betántorog egy gyapjusapkás párisi csavargó?)

Ok a szerelemre

Lajos király (tizenötödik) és d'Esparbés asszony közt folyt le a kis eszmecsere:

— Hallom asszonyom, hogy ön-től már valamennyi udvari embe-rem kapott csókot.

— De Sire!...

— Choiseul herceg csak ka-pott?

— Igen, ő kapott. Mert ő olyan — hatalmas.

— Richelieu marsall is kapott?

— Eredeti felvétel —

— Ő is. Mert ő olyan — szel-
lemes.

— És Monville?

— Bevallom, ő is. De neki
olyan — szép lába van.

— De Aumont herceg, akiből
mindezek a jeles tulajdonságok
hiányoznak, miért kapott?

— Ő Sire, ő olyan — hűséges
alattvalója felségednek...

(A történetíró kommentárja:
D'Esparbés asszonynak igaza volt.
A csók a nő ítéletének rendel-
kező része, amely kirója a hosz-
szabb vagy rövidebb időtartamu
szabadságvesztést a férfire. Hát
fontos az ítélet rendelkező része
után — az indokolás?)

Gálans stafirungok

Gallier francia történetíró pon-
tos és valószínűleg hiteles adatai:

Tournon kisasszony az esküvő-
jére nagynénjétől, madame Du
barrytól 130 legyezőt, 500 tucat
zsebkendőt, 45.000 livre ára csip
két, 480 inget és 129 ágylepedőt
kapott nászajándékba.

Madame de Boufflers 300.000
livre ára selyemruhát vitt magával
a házasságba.

Belin kisasszony, a „divatok mi-
nisztere“ férjhezmenetelekor 60.000
livre áru különféle fehérneműt,
80 pár cipőt, 40 munkakosarat,
100 tucat selyemharisnyát és —
200 harisnyakötőt kapott a király-
nétól...

(A történetíró kommentárja: Ez
a magyarázata annak, hogy Ber-
lin kisasszony a későbbi évek
során a mindenkor lovagjának
egy harisnyakötőt adott emlékébe.
Amíg a készlet tartott.)

Milyen volt Pompadour?

A király fővadászmestere így
irta le:

„Magasabb volt az átlagnál,
hajlékony, könnyed és csudálatos-
an karcsu. Az arca tökéletesen
ovális. A haja az a szőke, amely
áljátszik a gesztenyebarnába. Nem
voltak túl nagy szemei, de a szem-
pillái rendkívüliek; nála vettük
észre, hogy a szempilla mennyire
szépít egy nőt. Különösen finom
vonala szája, formás orra és kivéte-
letes fehérségű fogak. Szébb bőrt
még életemben nem láttam az
övéénél, egyszer alkalmam nyílt
meglesni... A szeme bizonytalan
színű volt, de hogy tudott azok-
kal a szemekkel bánni! — Moz-
dulatai mindig mérsékeltek, de
nem tulfegyelmezettek. A mosoly-

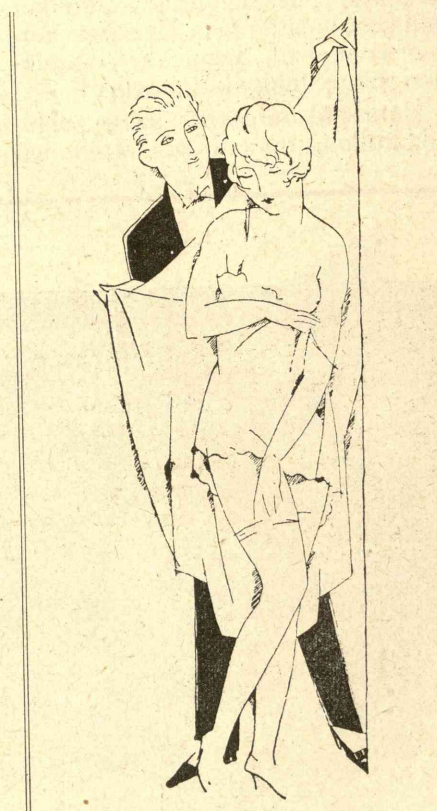
gása szédített. Az esze legázolt. A
hangját nem lehet elfelejteni...”

(A történetíró kommentárja: A
szívéről nem irt a fővadászmester.
Véletlenül nem találkozott vele).

Maskarabál a Nagy Galériában

Ott ismerkedtek meg; az ud-
vari maskarabálon. A nagy ke-
gyencnő neve akkor még csak
ennyi volt: Jeanne Poisson.

„A Grande Galerie óriás csil-
lárjai alatt arlekinék, colombinák,
törökök, örmények, kínai figurák,
aranyfüggős cigányok, hosszú pa-
rókás orvosok, zarándoknok, pász-
torok, mágusok, ördögök, bohó-
cok táncoltak. — A király ker-

Festő és modell

Festő: Ha akarod, itt marad-
hatsz nálam, állandóan.

— Jó, de miből fogunk meg-
élni?

Festő: Hát te a multadból,
én pedig a jövőmből.

tészlegénynek öltözve keveredett
el a tömegbe, arcán a kis se-
lyemálarccal. Szeretett elvegyülni
a maskarabálon: azt hitte, hogy
nem ismerik fel és ott nem a
király arat sikereket az asszonyok
körüli, hanem a férfi.

Egy csodálatos izléssel öltözött,
karcsu hölgyet vett üldözőbe.

— Ismerlek! — szólt rá az
álarcos király.

— És én szeretlek! — dobta
vissza a szót az álarcos asszony.

— Ki vagyok? — kérdezte a
király.

— Az a kis fiu vagy, aki ti-
zenegy éves korodban, mikor el
akartak jegyezni egy kis spanyol
leánnyal, sirva fakadtál!...

(A tizenegy éves királyt annak-
idején a négyéves spanyol infáns-
nővel akarták eljegyezni.)

A király meghökkent az álarc
alatt. Ez az asszony felismerte.

— Es ki vagy te? — kérdezte
a titokzatos tündértől.

— Én az vagyok, akinek te
akarsz...

Elejtette a zsebkendőjét. A ki-
rály lehajolt érte. De nem adta
vissza.

— Jöjj el érte Páris város bál-
jára. Ott visszakapod!

(A történetíró kommentárja:
Pompadour az lett a királynak,
akinek az akarta. És a király ugy-
tett, ahogy Pompadour akarta.)

Előtte vagy mögötte?

Ez a század volt a legyező
aranykora. Valahonnan a messzi
trópusokról, — ahol az izzó hőség
ellen széles pálmaleveleket hasz-
náltak, — jött át Európába. A
Napkirály alatt már a női koket-
téria jelképei voltak. Mindenféle
formájú és fajtájú volt forgalom-
ban: tarka madártoll legyezők,
redős kínai legyezők, festett olasz
pergamentlegyezők (nagy meste-
rek képeivel), elefántcsontlegyezők,
sőt: az imádott férfiak levágott
hajából font legyezők is divatoz-
tak némely körökben...

Himzések, flitterek jöttek rá,
majd átvette uralmát a csipkele-
gyező. Angliában pajkos képeket
festettek a legyezőkre. Egykoru
feljegyzés szerint az előkelő lady
nehéz helyzetbe került, hogy —
a legyező előtt vagy a legyező
mögött piruljon-e el?

Londonban a „legyező nyelvet“
külön „legyező tanfolyamon“ tani-
tották. Minden érzésárnyalatra
volt egy jel, egy mozdulat...

(A történetíró kommentárja: Régi
spanyol közmondás: „Nincs olyan
éles kard a férfikézben, amely
annyi sebet ejtene, mint egy nő
kezében a legyező.”)

Egy urileány naplójából

Egy az élő társadalomban előkelő szerepet játszó fiatal asszony leánykori naplója ez, melyben a serdülő nagyvárosi leányok testi és lelki életét, szexuális szövevényük titkos barlangját tárja fel olyan őszinteséggel, mint Wedekind a „Tavaszbredésében” a férfinemét. Tizenhárom éves korában kezdi az író naplóját és máris sajnálja, hogy még nincsen élménye. Várja a menstruációt, hogy végre „igazi nő” lehessen és csak a szülők éberségén mulott, hogy egy fiatalember el nem csábította. Figyeli keblének fejlődését és irigylő Éva nővérétől a vőlegényét, akihez egy alkalommal így szól: „nézd, most már nem férne a kezédbe az egyik keblem! ? Szűzvedélyes csókolódzás követi ezt a kihívást, de Éva és a szülők váratlanul belépnek a szobába, az eljegyzés felbomlik és vala-

... az anyja váratlanul belépett a szobába ...

mennyien Balatonra utaznak nyaralni és felejteni. Itt titokban csónakázik és együttfürdik a fiukkal és ilyenkor megtudja, hogy a férfiak tényleg a keblek és combok iránt érdeklődnek legmelegebben. Egy Braun nevezetű tanártól magánórát vesz és „ártatlan” kérdésekkel folyvást zavarba hozza: „ez az ember meg tudna értem halni” — sóhajt fel. Csak egyéjszék múlva folytatja naplóját, amikor szárnyait bontogatja az első szerelem; szerelmes a blazírt Gaal dr.-ba, akit végső kétségbeesésben úgy akar meghódítani, hogy leleplezi magát előtte — meztelenül. Gaal ekkor bevallja, hogy mást szeret és a naplóíró szörnyen boldogtalannak érzi magát.

Elmulott a tél. É. mennyit táncoltam! És még többet csókolóztam! Eleinte buskomor voltam első csókolódásom után, de hamar megvigasztalódtam

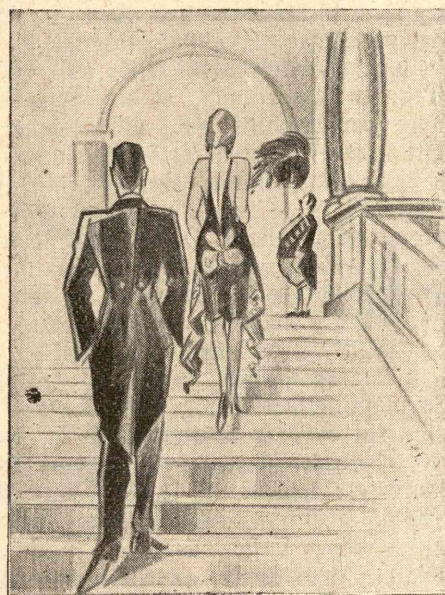
és belevetettem magam az élet árába. Közben a testvérem megint szerzett vőlegényt, egy unalmas prokuristát. Jó kártyapartnere volt bizonyára papának, aki, hogy megtartsa magának, társul vette az üzletbe és mellékesen odaadta Éva kezét. Nem kérek egy ilyen házasságból. Ki mint veli az ágát, úgy alussza álmát. Nős, én nem prokuristát vetek az ágyamba!

Egyébként még mindig őrzöm a szüzességemet, bárha szívesen tud adnék rajta. De a férfiak — különösen a mi körünkben — borzasztóan gyávák. Alig mernek bizalmasabban hozzánk közeledni, fehér lilomoknak képzelnek bennünket és a könytüvértü hölgyecskének keresnek vigasztalást. Mintha nem husból volna a mi husunk is és vérből a vérünk. Gyávák és szemérmesek, még az átlátszó alkalmak is sem reagálnak. Ez a mi, urilányok tragikumuk.

Egy gondolatom támadt, amely azonban — azt hiszem — keresztül vihetetlen. Arra gondoltam, hogy jó volna egyszer kilombolni magam és egy prostituált-igazolványt szerezni, amellyel szabadon csatangolhatnék a külvárosban. Nappal urilány, este rima, — bizarr ötlet, sok kalandot ígér, de azt hiszem megvalósíthatatlan.

Ma nálunk volt Ernő — egy bájos fiú — és annyira megtetszett, hogy féktelen jókedvemben agyoncsókoltam a barátnömet. Ernő ironikus mosollyal nézte a jelenetet valószínűleg megértette, hogy neki szólt. Kegyetlenek a mi társadalmi szokásaink: miért nem csókoltam meg Ernőt, amikor ugyanis azt tettem gondolatban; vagy kire háramlott volna kár, ha hazugságtól mentes és őszinte lettem volna cselekedetben is.

Ma egy estélyen voltam, ahol egy tizenkétéves csodagyermek zongoraművész is fellépett. Egy aranyos

...egy estélyen voltam...

fiúcska, a lányok majd megőrültek érte. A szünetben becipeltük az egyik szobába és csudául összecsókoltuk. Alaposan felingerültek a kis fiók-férfi, de magunk is tűzbe jöttünk. Gabi, egy szőke bakfis reménytelen szerelemre fakadt a kis csodagyermek iránt és titokban folyvást szöktek a könnyei arra a gondolatra, hogy az esély elmúltával a szerelme is elvirágzik. A csodagyermek ugyanis másnap elutazott Berlinbe.

Milyen lesz a nászéjszakám? Ez a kérdés izgat most engem. Ez alatt nemcsak a törvényes násznapot értem, hanem a sovárgott első komoly kalandot. Tizenhétéves lettem és még nem volt igazi élményem. Barátnőimet sorra faggatom, de mindenütt kitérő választ kapok, nagyrészt azért, mert barátnőim azt hiszik, hogy már túl vagyok mindenén és csak provokálom őket. Palmával — szintén barátnőm — sokat beszélgetünk a komoly szerelmi életről és főleg azon tanakodunk, hogy miként lehet elkerülni a gyermekáldást. Palma a nővéréhez fordult, aki már egyszer elutazott a nagymamájához — igen gyanus körülmények között.

— Talán okod van a védekezésre? — kérdezte a nővére.

— Én nem, de az egyik barátnőm kér felvilágosítást, — felelte Palma.

— Talán a Valyra gondolsz, mert az igazán nem szorul tanácsokra, — mondta kissé ingerülten a nővére és hozzátette: — Egyébként a lányok viselkedjenek úgy, ahogyan illik és akkor nem kell aggódniok.

— Rólad vegyenek példát? — válaszolta ironikusan Palma.

Mindenesetre érdekes, hogy ilyen nyíltan beszéltek egymással. Okos feleletével valóban szólásra bírta nővérét, aki elmondta, hogy abszolút biztos szer a gyerek ellen nincsen, sőt figyelmeztette Palmát, hogy nagyon sok beteg férfi van és ezekre nagyon kell vigyázni. Őszinteségi rohamában azután biztatta is hugát, hogy élvezze az élet örömeit, ki tudja férjhez megy-e egyáltalában és különben sem jönnek rá a férjek, ha a lányok hajadon korukban átlépték az erényesség korlátait. Ostoba dolog is várni a szüzességgel, amíg valami jött-ment szertartásosan mint jogos tulajdont — nagy kegyesen — birtokába veszi. Ami a férfiaknak szabad, miért nem szabad nekünk, nőknek is.

Ernő a legszenvédélyesebb férfi, akit valaha is ismertem. Tegnap nála voltam, a legénylakásán. De nem volt benne sem ámpolna, sem széles, fehér medvebőrrel letakart kerevet. Egy barátságtalan udvari szoba, amely kissé ki is ábrándított Ernőből. Megjegyzem, nem történt semmi.

Ma megint nála voltam. Olyan izgatott volt, hogy szinte büszke voltam magamra. Ugy látszik mégis nagy hatással vagyok a férfiakra. Veszettül csókolt és kézei idegesen tapogatták a melleimet. Én is viszonztam a csókjait, hozzásimultam és nagyon jól éreztem magam, nem tudom, a becézgetéseitől, vagy a büszkeségtől, hogy ennyire megihleltem Ernőt, ezt a nagyon büszke férfit. Azt hiszem egyszer felsikoltottam is, de ez a sikoly sem volt egészen őszinte. A ruhámat is tudatosan húzgáltam egyre feljebb, de Ernő egyre gyávábban viselkedett, végül elváltunk, anélkül, hogy valami komolyabb történt volna. Vajon Ernő is csak pózolt?

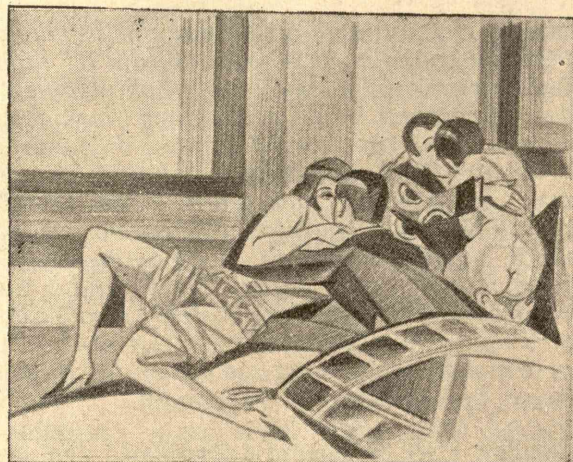
Egyáltalában nem értem, az emberek miért tulajdonítanak olyan fontosságot az ártatlanságnak. Ugy sem hisz senki benne, mindenki mindenkire gyanakszik és mégis milyen nehezen jut el egy magunkfajta urileány az első élményhez. Pedig egészen bizonyos,

hogy a férfiak a nászéjszaka izgalmaiban amúgy sem tudják megkülönböztetni a fehért a feketétől. Egyáltalában kár, hogy a természet ilyen ismertetőjellel nehezíti meg az emberek életét. Vajon tudja-e Ernő, hogy tegnap nem védekeztem volna tovább, ha komolyan akarta volna. A férfiak nem tudják kihasználni a kínálkozó alkalmakat és mindég erényesebbnek tartanak bennünket, mint amilyenek valójában vagyunk. Nő se baj, még két látogatás és fűtyültek az ártatlanságomnak!

Károly úgy gondolja, hogy jó volna beiratkozni egy tornakurzusra, mert egyrészt kifogásnak használhatja otthon, ha randevura megyek, másrészt a tornánál gyakran előfordult, hogy egy-egy ugrásnál, vagy erőteljesebb mozdulatnál „ártatlan” csorba esik az ártatlanságon (a hymen megsérül), amit adott esetben kitűnően kihasználhatok. Vajon igaz e?

Még mindég szeplőtlen vagyok. Ma telve vágyakozással újból meglátogattam Károlyt, de már nem csókolt olyan hévvel, mint a multkor. Erősen gyanakszom, hogy előttem volt valaki nála és ezért hűlt le. Furcsa, egy nő mindég ki van téve annak, hogy előtte mással ölekezett a szerelmese. És azután engem csókolt! Bár valamivel korábban mentem volna, talán még kalitkában találtam volna a jó madarat; mulatságosan hatott volna, ha valamely ismerős asszonyt, vagy leányt értem volna tetten. Máskor majd horábban megyek. Tizenhat diván párnája van Károlynak és azt állítja, hogy mindegyik egy-egy esetéből származik. Én volnék tehát a tizenötödik. De tőlem várhat párnát! Faggattam, hogy mondja el a párnák történetét, de csak az utolsóról volt hajlandó beszélni, mert ő — így mondta — nagyon diszkrét uriember és nem szokott szerelmi sikereivel eldicsekedni. A legutolsó esete nagyon mulatságos volt és ezért mesélte el.

Egy zsufolt vasuti kupéban ismerkedett meg vele. Kissé molett volt és már kicsit vénecske, de a füledt fülkében az egyetlen nő mindég angyalnak tűnik. Udvarolt neki és meghívta teára. Otthon azután teljesen kiabrándult belőle, de ha már nála volt — számított — ne gondoljon felőle rosszat, immel ámmal közeledett hozzá. De a hervadt szüz — így mondta Károly — szörnyen szabadkozott, a tisztességére hivatkozott és csak azért fogadta el a meghívást — pityergett — mert azt hitte, hogy tisztességes szándéka van vele és el akarja venni feleségül. A pityergő nő pedig félig zsákmánya már a férfinak; tíz perc múlva a leány

...csupán felül gombolt ki Károly...

megszűnt leánynak lenni, nem sajnálta könnyelműségét és egy óra múlva boldogan távozott a legénylakásról. Még néhányszor fellátogatott a csábitóhoz, hozott egy szép diványpárnát, mikor azután csengetésére nem nyitott fel többé az ajtó, végleg elmaradt.

Mulattam a vén kisasszony történetén, de hamar elszállt a jókedvem. Az órára tekintettem és megrettenve láttam, hogy már kilenc felé kalandozik a mutató,

noha megígértem, hogy legkésőbb nyolc órára otthon leszek, gyorsan felgomboltam a kombinémet, rendbehoztam a ruhámat. Ma nem történt semmi, csupán felül gombolt ki Károly és a kebleimet csókolgatta. Azt hiszem jó lesz a jövőben elállni a történeteitől, mert felesleges időpazarlásra vezetnek a „hervadt szűz” története nélkül — úgy gondolom — tovább jutottunk volna ma...

Szerkesztői üzenetek

Családi kérdés. Ön őszintén bevallja, hogy szerelmes a feleségébe. Az ok, ami miatt ír, az, hogy úgy veszi észre: a felesége kissé elhidegült Öntől. Nem lobog már az érzélem olyan lánggal, mint azelőtt...

Válasz: Nem lesz itt semmi hiba, kérem! Nem szabad a lángtól azt kívánni, hogy mindig egyforma lánggal lobogjon. Többet mondok: ha önála még mindig úgy lobogna, akkor önnél lobogna kevésbé... Örüljön asszonyának, két szép gyermekének, otthonának. Hétévi házasság után nem szabad okokat keresni, amivel idegesítjük magunkat és idegesítjük a másikat is.

Absztinencia: önmegtartóztatást jelent. Rendszeren az alkoholtól való tartózkodást nevezzük absztinenciának és azokat, akik szeszestalt egyáltalában nem isznak, absztinenseknek. Van azonban még sokféle (nemi, táplálkozási, stb.) absztinencia is. Azokat a tüneteket, melyek akkor jelentkeznek, ha egyes bódító szerekkel élőkől e szert (Alkohol, morfium, kokain, nikotin, stb.) egyszerre megvonjuk, absztinenciás jelenségeknek nevezzük. Ilyen tünetek a gyengeség érzése, szívdobogás, izzadás, fejfájás, szédülés, kínzó vágy az illető mérge után.

Thália. Már megint irok, szerkesztő ur. Önnek igaza volt, már elfelejtettem az illetőt. De most a jelenlegivel van baj...

Válasz: Nem tesz semmit. Mindig a jelenlegivel van baj...

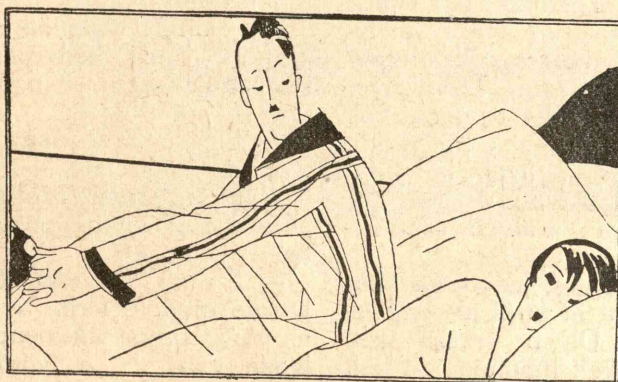
Aggkori üszök: az öreg embernél az ütőeri falak megvastagodása és elmeszesedése miatt mind szűkebbek és szűkebbek lesznek és nem képesek elég vért szállítani. Hogyha azután a véredény egészen eldugul, a megfelelő testrész, leggyakrabban a láb, lábujjal, elhal. A végtag, lábujj,

elszárad, megfeketedik, olyan lesz, mint a mumia. — A végtag bizsergésével, a bőr sajátságos érzékenységgel, esetleg nagy fájdalommal kezdődik. A bőr hideg, ráncos, száraz lesz, szőr, köröm, kihull, a végtag kifekélyesedik, majd mint az elszáradt ág, letörik. Inkább férfiak betegsége, erős dohányzás, elszenvedett lábfagyás hajlamosít rá. Kezelése: az érelmeszesedés kezelése mellett csak a beteg végtag forró füröztetése, diathermia, kvarc. Mivel az üszök oka a végtag szűk erek okozta rossz táplálása, szóba jöhet az ütőerek tágabbá tétele: az ütőereket szűkítő, ugynevezett szimpatikus idegrostok átvágása. E kis műtét eredménye néha bámulatos. A már kifejlett, esetleg fekélyes üszöknél az üszkös végtagot eltávolítani, amputálni kell.

Fehér rózsza, piros rózsza. „Lehet ilyen embert fogadni?”

Válasz: Csak fogadja! Mert hiába mondom én, hogy ne fogadja, hiába fogadja meg ön, kedves kisasszony, hogy nem fogadja... fogadjunk, hogy mégis fogadja?

Agyrázkódás. Előidézi magából való lezuhanás, erős ütés a fejre, vagy más, hasonló erőszakos behatás. A sérült azonnal összeesik, arca sápadt, végtagjai ernyedtek, külső ingerekre nem reagál, ismételten hány, felületesen lélekzik. Ha a sérülés nagyon erős volt, a beteg állapota fokozatosan romlik és beáll a halál. Ellenkező esetben a beteg lassanként visszanyeri eszméletét, sokszor anélkül, hogy tudná, mi történt vele. Az esetek egy részében szédülés, fülzúgás, érzési zavarok maradnak vissza, amiért is ajánlatos az ilyen betegek hosszabb ideig való megfigyelése, lehetőleg kórházban, s gyógyulásuk után is tartózkodjanak akár testi, akár szellemi megerőltetéstől. Az ilyen sérültet lehetőleg gyorsan orvosi kezelésben kell részesíteni. Addig is, amíg az orvos megérkezik, a beteget kissé felpolcolt fejjel fektetjük, ruháit megoldjuk, a fejre hideg borogatást rakunk. Szállítása legnagyobb elővigyázattal történjék.

Schwarz né fenyeget

— Képzeld, Grün hirtelen meghalt. Fejére esett egy téglát.
— Te is így fogsz járni. Az a sok cigarettázás nem vezethet jóra.

Messalina

Egy teljes esztendő telt el már, amióta Thea von Scheidnitz asszony a nemi kicsapongások egyedi céljával Berlinbe jött és elegáns lakásának egy szobáját mindig fiatal uraknak adta bérbe, akiknek mindegyike kénytelen volt a szép háziasszony hallatlan szenvedélyeit szolgálni. Ez a szórakozás azonban nem volt hosszúéletű, aminek ugy maga Thea, valamint az áldozatai is okai voltak. Egyetlen férfi, akit Thea szeretőjéül kényszerített, sem volt képes ezideig a rettenetes Messalinát teljesen kielégíteni, aki így hamarosan megelégtelte és a pokolba kergette őket, — ha már előbb maguktól is el nem mentek.

De ezeknek a modern férfiaknak ki nem elégítő erotikus teljesítménye egyre rettenetesebbre fokozta Thea nimfomániáját. Éjszákanként gyakran mint egy közönséges hetéra futkosott az utcákon és minden férfinak, aki bizonyos erőteljes benyomást tett reá, felkínálta bájait. Hány nyomoruságos csapszékben aludt már, hány kéteshírű individuumot ismertetett meg testének titkaival. És közben átengedte magát még a magányos szórakozásoknak is, melyeket a japán higanygolyók képesek voltak megszerezni neki.

A kis Hans már régen nem jött. Becézgetései csak nagyon rövid ideig izgatták Theát. Nyolc nap óta pedig az ominózus szoba is, mely férfi fogóul szolgált, üresen állt — ez alkalommal egyáltalában nem akart bérlő jelentkezni.

De sikerült Theának egy másfajta hódításra szert tenni, melynek kizsákmányolása sok élvezetet ígért számára. Egy hangversenyen megismerkedett egy oroszral, egy körülbelül 40 éves, sötétbőrű, magas, izmos férfivel, koromfekete, vad szakállal és mélyenfekvő, komoran villogó szemekkel.

Valami rejtélyes, mágneses hatalom áramlott át erről az emberről Theára. Olyan érzése volt, hogy meg kell lapulnia a férfi előtt, szerelemben és félelemben egyaránt.

Ez az, előtte eddig teljesen ismeretlen érzés egész idegrendszerét valami remegő szenzáció állapo-

tába hozta. Éjszaka az oroszról álmodott és izzadságban fürödve ébredt, mert azt hitte, ott érzi a férfit és az mesés képességeivel tönkre silányítja őt.

Most, délután, Thea izgatottan járt fel és alá szalonjában. Első látogatását várta Gregor Orlownak. Vörös selyempongyola volt rajta, sötét, parázsló, mint a szoba egész berendezése.

Végre megszólalt odakint a csengő és rögtön utána izgatottan berohant Lulu, a komorna:

— Orlow ur! Ó, nagyságos asszony — úgy néz ki, mint egy vadember!

Thea megremegett és intett Lulának a kezével, hogy kimehet.

Az orosz belépett.

— Eljöttem, Madame! — mondta minden teketória nélkül Theának, aki eléje ment.

— Igazán örülök, hogy láthatom, Gregor Orlow — mosolygott Thea. — Nagyon kedves, hogy nem feledkezett meg megállapodásunkról.

— Pah! Ha valakit egy asszony ilyen módon hív meg!

Gunyos szavait fekete szeminek szuró pillantásával kísérte.

Ha nem Gregor Orlow az, aki ilyen megvető hangon mer beszélni vele, Thea büszkesége szenvedélyes haragban tört volna ki — ezzel a férfival szemben azonban csak valami félelemmel vegyes csodálatot érzett.

Mérhetetlen merészsége imponált neki. Erővel párosult brutalitás — ez volt az éppen, amit eddig hiába keresett.

Gregor Orlow végre neki való férfinak látszott.

— Dehát foglaljon helyet, — mondta Thea, kedvesen egy fotelra mutatva, maga pedig a díványra ereszkedett.

— Először meg akarom tekinteni a szalonját, — felelte az orosz, körüljárva a szobában, vizsgálat alá véve a képeket, szobrokat és nappelket.

— Szereti az égő vöröset? — kezdte újból a férfi, a butorokra és vörös drapériákra mutatva. — Igaza van — a vörös a vér színe.

— Én ugyan nem azért választottam ezt a színt, hanem...

— Bah! Hát van valami csábitóbb, mint az erek vörös nedve?

Gregor Orlow szorosan Theához lépett. Szurós, titokzatos szemei az asszonyéban égtek.

Thea nem tudott felelni.

Életében először érezte, hogy egy férfi akarata lekényszeríti, guzsbaköti.

Pillanatokig nézték egymást szólanul. Végül is Theának kellett lesütnie a szemét a férfi leleselkedő tigrispillantása előtt.

Az orosz nevetett.

— A hálószobája is ebben a színben van tartva? — kérdezte végre.

— Nem, kék! — dadogta Thea.

— Mutassa meg, kérem!

Miután megnézték az egész lakást, visszatértek a szalonba, ahol cigarettára gyújtottak. Lulu két üveg bort hozott be. Thea töltött, a poharak egymáshoz ütődtek.

— Arra, amit szeretünk! — mondta az asszony, erősen a férfira nézve.

Ez egy hajlásra kiitta poharát. Aztán gyorsan felállt és Thea mellé vetve magát a díványra, megragadta a nőt mindkét kezével közvetlenül a melleinél fogva.

— Amit szeretek! Ezt szeretem!

Thea fájdalmasan felkiáltott a kiméletlen, durva fogás alatt. Megpróbálta eltolni a brutális kezeket.

— Istenem, hiszen ez fáj, — mormogta.

— A kényeskedőt akarod játszani? — felelte a férfi, ujjait még erősebben a husba vájva. — Ne tettesd magad balgának, én ismerem a magadfajta asszonyokat, engem nem fogsz megtéveszteni! Egy Messalina vagy!

E szavakra fellángolt az asszony minden visszafojtott tüze.

— Messalina? Igen! — kiáltotta. — Az vagyok! Képes leszel engem megszelidíteni, Gregor Orlow?

A férfi gunyosan felkacagott.

— Figyeld csak meg, hogy képes vagyok el Szeretem a magadfajta kövér asszonyokat, soha ki nem elégülő vágyukkal. Szeretem, de le is igazom őket.

Elementáris erővel átölelte és ajkait, melyek friss vérhez hasonlóan csillogtak elő fekete szakállal alól, vad csókokban szorította a nő szájára, hogy csaknem elállt a lélekzete.

— Gregor! Gregor! — nyög-
décsellte.

Hirtelen abbahagyta a férfi és
két kezével megmarkolva az asz-
szony háziruháját a nyaka alatt,
egyellen rántással ketté szakította
a könnyű szövetet.

Ez fellázította Theát. Öklét a
férfi állának feszítve, eltolta őt
magától:

— Vándál! Tatár! — kiáltotta
és felugrott. — Ha a ti országo-
tokban így szokás bánni az asz-
szonyokkal, akkor vége a barát-
ságnak.

— Asszony, te kezét emelsz
ellenem? Te, én ellenem?

Rekedten hangzottak a szavak
a torkából és vörös, vérszomjas
fény jelent meg a szemeiben.

— Tédre veled, kutya!

Gregor Orlow felugrott helyéről,
Theára rohant és átfogta a nya-
kát. Az asszony minden, hatal-
mas Brunhilda-erejével védte ma-
gát, átölelte a férfi derekát és
megpróbálta leteríteni. De az orosz-
ban mégis mesterére talált.

Csak rövid pillanatokig tartott
a birkózás, aztán Thea tompa
zuhanással a szőnyegre bukott és
Orlow sátáni vigyorgással térdelt
a hasán.

— Mit akarsz még? — lihegett,
fekete szakállával az asszony ar-
cát csiklandozva.

Thea hatalmas keble hullám-
zott, mintha gőzerő hajtáná. De
még nem tartotta magát legyő-
zöttnek.

— Kozák! — kiáltotta. — Nem
adom meg magam neked! És
egyik kezével bestialisan a sza-
kállát elrántva, másik öklével ret-
tenetes ütést mért a férfi mellére.

De az orosz nem ingott meg.
Ellenkezőleg, térdét még jobban
benyomta a Thea hasába és mi-
közben egyik kezével a torkát
fojtogatta, a másikkal jobbról és
balról többször az arcába vágott.

— Megadod magad, kutya?

Az asszony maga fölött látta
dültől eltorzult arcát, habzó aj-
kait, a vastagra duzzadt ereket
alacsony homlokán, koromfekete,
vadul összekuszált szakállát és
szikrázó szemeit. Ugy érezte, hogy
ebben a pillanatban minden ereje
elhagyja.

Orlow kihasználta az asszony
pillanatnyi harcképtelenségét és
még egyet az álla alá ütve, egy-
idejűleg a fejére borította a pon-
gyoláját.

Ökölcsapásokkal szétterelve a
lábait, letépte róla a még védő

leplet... Egyik kezével az asszony
nyakába markolt, míg másik kö-
nyökével súlyosan ránehezedett
ruhákkal borított arcára.

Tompa, fulladó hangok bugy-
gyantak ki a nő eltemetett száján,
de a férfi nem törődött vele, ha-
nem szuszogva és lihegve birto-
kába vette...

Azután közömbösen felkelt, rend-
behozta a ruháját és harsogó ne-
vetésben tört ki.

— Itt fekszik a Messalina, a
harcias Brunhilda! — kiáltotta.

Lehajolt hozzá és lehúzta a
ruháját az arcáról.

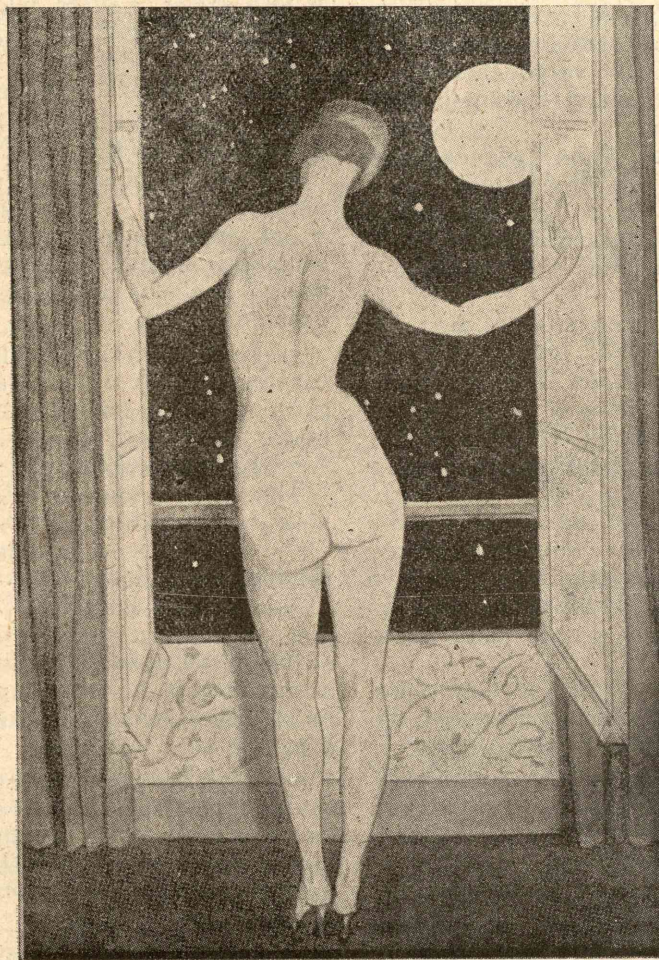
— Nos, hiszen még nem haltál
meg, ennek örülök.

Valóban, Thea még csak el
sem ájult. Félig leplezett mellei
viharosan hullámzottak, az arca
pirban égett és a fekete, fénylő,
érzéki szemekben az alázatos-
ságnak és kéjnek leirhatatlan ki-
fejezése csillogott.

— Gregor, Gregor, szeretlek!
Milyen csodálatos gyönyört aján-
dókoztál a testemnek!

Feleletül egy rugást kapott a
hátsó oldalára.

— Állj fel, tovább akarlak...!
Az asszony engedelmesen fel-

Holdvilág

— Eredeti felvétel —

kelt, miközben Orlow, egy fotelbe ereszkedve, újabb cigarettára gyujtott.

— Gregor — mormogta az asszony, letérdelve előtte, átölelve a térdeit és fejét az ölébe temelve — én még nem tudtam, hogy a férfi részéről történt fenytés fokozhatja a nő gyönyörűségét. Csak te tanítottál meg a legédesebb szerelmet megismerni.

Az orosz szétzilálta az asszony görögös hajfonatait és mikor a fekete hullámok kibontva szétfolytak, durván az öklére csavarta és annál fogva újra a földre rántotta Theát.

Az asszony nyögött és vonaglott fájdalmában, de a kezét sem merte felemelni. Minden vad ereje megtört a férfi előtti kéjes, kutyaszerű megadásban.

— Velközz le! — ordított Orlow, miután kigyönyörködte magát az asszony vergődésében.

Thea felemelkedett és teljesítette a parancsot.

Most fehér, buja testének teljes virágjában állt Gregor előtt.

A férfi buja szatirmosollyal szemlélte az asszony bájait.

— Fordulj meg! — parancsolta aztán.

Engedelmesen mutatta meg magát neki erről az oldalról is.

Orlow csizmás lábával rugott egyet, hogy Thea a szalon közepéig repült és ott térdre esett.

Ekkor már mégis kicsordultak a könnyei.

— Buta állat, ne bögi! — kiáltotta a férfi felugorva és eldobta a cigarettáját. — Csak a szerelem az, ami hajt és csak az orosz férfi ismeri az igazi szenvedélyt.

Rávetette magát a térdeplőre, aki éppen kedvező helyzetben kínálta fel magát bujaságának...

Thea vonaglott gyönyörűségében és fájdalmában, mert a férfi közben két kezével durván kinozta, marcangolta.

Aztán rögtön újra felállt az orosz és embertelen dühparoxizmusának engedve, ismét belerugott néhányszor a földön fekvőbe.

— Rugj csak, rugj — sóhajtottá amaz, anélkül, hogy felkelt volna — csinálj, amit akarsz, hiszen te vagy az én istenem.

És a férfi folytatta a rugásokat, míg bele nem fáradt. Akkor ráparancsolt, hogy keljen fel. Hal-
kan nyögve és kezeit megkínzott

részére szorítva, engedelmeskedett Thea a parancsoknak.

— Új a diványra, én erős babám és pihenj egy kicsit — mondta az orosz, aki most, szadistikus szenvedélyének kétszeri kielégítése után, kissé emberibb érzéseknek adott helyet. — Beszéljessünk egy kicsit. Nagy fájdalmat okoztam neked, Messalinácskám?

Az asszony segélytelen pillantásokkal nézett reá.

Gregor Orlow leült mellé, egyik karjával átölelte a derekát és néhányszor megcsókolta a száján.

— Látod, szívem, nálunk csak kegyetlenséggel párosulva ismerik a gyönyört. És neked is kétszeres volt ezáltal az élvezeted, he? Ismét megragadta a melleinél.

Thea hullámos fekete hajú fejét a férfi széles mellére fektette.

— Igen... azt hiszem, életemben először éreztem ilyen jót. Gregor, imádlak! — sutlogta.

Az orosz mélyenfekvő szemei titokzatosan és komoran villogtak.

— Nem a bálványod, az Úrad akarok lenni! — sziszegte a férfi — és te mint rabszolganő fogod szolgálni szenvedélyeimet. Merészelsz mégegyszer fellázadni az akaratom ellen?

— Nem, nem! — sutlogta az asszony. — A rabszolganőd vagyok — a te szerető rabszolganőd.

— És ha megöllek?

Thea felegyenesedett és egyideig szembenézett vele.

— Nem fogod megtenni — mormogta végül.

— Ki tudja! Gyors fogással megmarkolta az asszony nyakát és felsőtestét hatalmas erővel kényszerítette le a térdeire, úgy hogy hátsó gömbölyűségei közvetlenül a szeme előtt feküdtek.

— Vér! Vér! — lihegett, mintegy hipnotizáltan meredve a nyílt karcolásokra, melyek a csizmájától származtak, majd hirtelen lehajolt és lecsókolta a vért a kis sebekről.

— Gyere, Theám, együnk valamit, — mondta végül, abbahagyva különös gyöngédségét. — Már csaknem este van. Remélhetőleg gondoskodtál valamiről a számomra.

— Mindenem a tied, kedvesem, hiszen én magam is a tulajdonod vagyok, — mondta az asszony és borzongva felkelt, mert a férfi csókjai testének legbensőbb ré-

széig végtelen gyönyörérzést szereztek neki.

Bement a hálósobájába, magára kapott egy átlátszó, kék selyempongyolát és felületesen feltűzte leomlott haját. Azután kiment, hogy Lulunak kiadja parancsait.

Mikor visszatért, már teljesen sötét volt.

Gregor Orlow közben egymásután hajtotta fel a poharakat.

Rögtön kész a vacsora, drágám, — mondta Thea. — Szeretsz még, Gregor? — kérdezte és lehajolt hozzá.

A férfi ideges kezeivel átfogta hátul és csókolta, harapta az ajkait.

— Mint az ur a rabszolganőjét, felelt a férfi.

Egy idő múlva megjelent Lulu a vacsorával.

Az orosz szemei tetszéssel nyugodtak a csinos, szőkehajú, kékszemű leányon, kinek bájos ujjai oly ügyesen végezték a terítést. Mikor éppen szorosan mellette kellett elhaladnia, váratlanul belecsipett a leány arcába.

— Hogy hívnak, szobacica?

A leány elhúzódott tőle és röviden mondta:

— Lulu.

Gregor Orlow felállt és buja pillantásokkal közeledett hozzá.

— Lám, lám, tehát Lulu! És olyan félénkek vagyunk, kicsikém?

És megragadta mindkét kezével, mielőtt az megakadályozhatta volna, a melleinél.

— Az ördögbe is, kemény, takaros kis melleid vannak!

Lulu kilépte magát és megvetően mondta:

— Téved a cimben, uram — ott áll Magame!

Az orosz harsogó nevetésben tört ki.

— Te jó vagy, kicsikém, veled kell foglalkoznom! — kiáltotta és újra meg akarta fogni.

Ekkor Thea villámló szemekkel köztük lépett.

Rabszolganője akart lenni a férfinék, de egyedül, egyedül! A kintő féltékenység, melyet a kis, buja jelenet ébresztett fel benne, visszaadta régi erejének egy részét.

— Hagyd békében azt a lányt, Gregor! — mondta, kezeit a férfi vállaira helyezve.

Közbelépésének eredménye pillanatnyi volt és megbénító.

Az orosz teljes magasságában

felemelkedve, két hatalmas ütést mért jobbról és balról a Thea arcába, úgy hogy ez több lépést hátrátántorodott.

Lulu hangos sikoltozással elmenekült. Szégyen, félelem és düh harcoltak Thea keblében.

— Szörnyeteg! A cselédem előtt mertél megütni? Ez már sok!

Véraláfutásos szemekkel és két hatalmas karját felemelve rohant Gregorra, de mielőtt ütése elérhette volna, a férfi összeszorított ökle olyan hallatlan erővel találta a mellén, hogy mintha villám sújtotta volna le, a földre zuhant.

Gregor Orlow dühtől lihegve közeledett a földön fekvő nőhöz és csizmája sarkával taposta a hasát, míg a megkínzott asszony nyöszörögve kegyelemért nem könyörgött.

— Eleget kaptál már, arcátlan Messalina? — lihegett és ajkán fehér hab jelent meg.

És bestiális taposását befejezve, asztalhoz ült és enni kezdett.

Csak hosszú idő múlva tudott Thea feltápáskodni a földről és leült Orlow mellé. Könyörögve emelte összekulcsolt kezeit az ázsiai vadember felé és szemeiben panaszos kifejezéssel mondta:

— Gregor, a rabszolganőd, a cselédem akarok lenni, én szeretlek és megteszek mindent, amit akarsz — de ne szégyeníts meg ismét a cselédem előtt és kiméld a féltékenységet, mely nem tudja elviselni, hogy más nőt is megérints.

— Ne avatkozz az én dolgaimba, — jegyezte meg nyugodtan az orosz, anélkül, hogy megzavartatta volna magát az évésben.

Azután nem is beszéltek többet az egész vacsora alatt. Mikor ennek vége volt, Gregor Orlow kényelmesen cigarettára gyújtott.

Végre megszólalt az asszony:

— Gregor, nem akarsz levetközni és lefeküdni?

— Légy a komornám! — felelte a férfi.

Ekkor az asszony ismét szenvedélyesen a nyakába borult és megcsókolta őt.

A férfi odanyújtotta neki a lábait és Thea alázatosan lehúzta a csizmáit. Aztán bájosan leszede róla egyik ruhadarabot a másik után, majd magáról is ledobta és a férfi ölébe ült.

A férfi háttal fordította maga felé és ujjai sajátságos, hol enyhülő, hol meg erősödő szorítás-

Esti vetkezés közben

Férj: Rajongok a fiakkerért. Nincs szebb dolog, mint egy elegáns, szép fiakker.

Feleség: Én a villamost szeretem. Olyan mint egy ifju férfi. Sokat elbir, gyors és tüzes...

Férj: A villamos olyan mint egy tüzes férfi? Hm! Feküdj a villamos alá...

sal fogták át a nyakát ölekezés közben, miáltal az asszony egész organizmusában heves csiklandozó és kéjes érzés állott elő...

Szokott módján rögtön az ekstázis bekövetkezése után szabadon engedte Theát, aki levegő után kapkodva emelkedett fel.

— Így, ez volt ülve. És most aludni, édes Messalina, aztán majd folytatjuk tovább! — nevette az orosz.

Thea lázasan, reszketve nézte a pompás férfit. Igen, ez volt az, aki után oly régen vágyakozott. Térdre esett előtte, átölelte a lábait és miközben csókolta, artikulátlan hangok bugyborékolnak ki a torkán.

A férfi azonban brutálisan belemarkolt koromfekete hajzuhatógába és úgy vonszolta magával a kék hálószobába.

— Engedd, hogy meggyujtsam a lámpát! — jajgatott Thea.

Ekkor elengedte a férfit.

Mikor a kékes homály előntötte a szobát és Gregor az ágyba akarta tuszkolni az asszonyt, észrevett az éjjeliszekrényen egy porolót, amelyet valószínűleg Lulu hagyott ott a takarításnál.

Utána nyult és megmarkolta fordítva, a tollbokrétánál, aztán rettenetes erővel keresztbe dobta Theát az ágyon és egyik kezével

lefogva őt, a gyűrűzött fanyéllal sátáni erővel verni kezdte.

Az asszony alig védekezett, csak fájdalmas vonaglásokban dobálta magát.

— Gregor, királyom, uram, istenem! — nyögdécselte közben. — Ah, kéjes... most... ah... ah!...

Thea felhasználta a pillanatot, mikor a férfi szünetet tartott, hogy elmeneküljön a kezéből. Lecsuszva az ágyról és a lábaihoz hullva, ismét csókokkal borította a férfit.

Ekkor Gregor eldobta a porolót és mindkét karjával felrántva az asszonyt, az ágyra lökte és rávetette magát...

Éjfél tájban Thea hirtelen felébredt, újabb vágytól hajtva. Ovalatosan simogatta az oroszt, hogy hangulatba hozza. Fáradozását siker koronázta, anélkül, hogy Gregor felébredt volna.

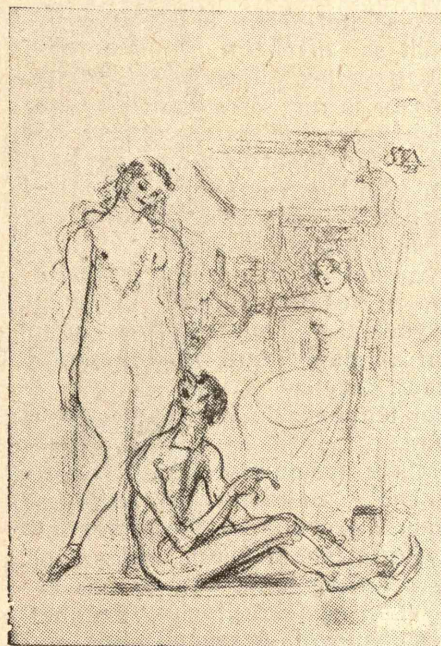
Akkor hatalmas testével fölébe kerekedett...

De első vonaglásaira felébredt a férfi. Egy lökést adott neki, hogy hanyattesett.

— Nem akarok senkit fölöttem! — szitkozódott. — Én vagyok az ur!

És ledöntötte az asszonyt...

Igy ment ez egész éjszakán keresztül. Csak nagyon keveset aludtak, rövid időközökben.

Grammont lovag levele Richelieu hercegnőhöz

Szeretett Nénikém!

Mikor illatos ujjai ezt a levelet feltörik, mint hazafias nő, már bizonyára a fájdalom és gyász feketéjébe öltöztette karcsu, csodálatos tagjait. Bizonyára ismeri már a höchstüdi borzalmas csata legtöbb részletét, melyben dicsőséges hazánk soha le nem győzött liliomos lobogója szégyenteljesen a porba hullott. De arról a szerencsétlen sorsról még bizonyára nem értesült, amely közben az ön örökkéimádó unokaöccsét érte.

Szerencsétlen legalább is az utóbbi napokig; most azonban szerencsétlenségem az istenek barátsága befolyása alatt egy bájos és szép élménnyé változott.

Vereségünk szégyene talán még súlyosabban érintett, mint az a fájdalmas térdlövés, mely harc képtelenné tett. Végül is embereim, miután a tábori felcsér szükség-szerűen beköltözött B lovag közeli kastélyába szállt ottak. Ez a bátor bajor, mint a földije is, hűségesen kitarítottak mellettünk, s most is gondosan elrejtett Jenő herceg kopói elől.

Az első négy napon át szünet nélkül heves sebláz vad fantáziáiban felrengtem, úgy hogy sem különös fájdalmat nem éreztem, sem a környezetem iránt nem érdeklődhettem. Csak később tudtam meg, hogy komolyan kételkedtek felgyógyulásomban. Mikor aztán az első hét végén a láz végre leszállt és érzékeim valamennyire visszanyerték felfogó képességüket, először is újra kizárólag a fegyvereink szégyenteljes veresége feletti kínos fájdalmat éreztem. De aztán végül is észrevehetően hatni kezdett környezetem jótékony befolyása beteg lelkemre.

Személyes biztonságom érdekében a kastély legfelső emeletén helyeztek el. Toronyszobám ablakán akadálytalanul áthatolt a nap-sugár, ragyogó színbe vonva a nem fényűző, de kényelmes butorokat.

Mikor gyógyulásom első napján mély szenderegésemből felébredtem, a szoba egyik ablakában egy férfit láttam állani, valószínűleg a kastély urát, sultogó beszélgetésben egy körülbelül tizenhat éves leánnyal. A reggeli nap sugarai átragyogtak szőke fűrtjein,

mintegy glóriát fonva a feje köré, ami a még félig gyermekes profillal kimondhatatlanul bájosra tette. Önkénytelenül — igazán nem tudom, hogy miért — felsóhajtottam a bájos kép megpillantására. Ekkor a két alak az ablaknál, felém fordult és láttam és éreztem meleg érdeklődéssel rajtam pihenni a világ legfelségebb kék szemeit.

A lovag bemutatta magát és a leányát, Gundelt, szívélyesen üdvözölt, mint vendégét és kért, hogy közöljem vele esetleges kívánságaimat. Özvegy ember és ezért, leánykája támogatásával neki kell a vendéggel szemben a háziaszszonyi kötelességeket teljesíteni.

Mancika gondolatai

Az asszonyokat meg kell tanítani a jóra, mert a rosszat maguktól is megtanulják.

Egyelőre azonban az orvos feltétlen nyugalmat ajánlott és ezért ma már nem fog többé zavarni. És mielőtt még köszönetemet kifejezhettem volna, mind a ketten elüntek.

Az öreg toronyőr gondos ápolásban részesített. Csak mikor további három nap múlva az orvos teljesen láztalannak talált, láttam viszont ismét vendéglátóimat. A lovaggal franciául beszéltem, sajnálatomra azonban csakhamar észre kellett vennem, hogy Gundel alig pár szót tud az anyanyelvemen. Elhatároztam tehát, hogy alapos nyelvtanítást adok a bájos

gyermeknek. Időm volt elég rá, hiszen orvosom éppen az imént világosított fel, hogy a lábamat legalább nyolc hétig mozdulatlanul, kötésben kell tartanom.

A lovag, egy mintegy ötvenéves, hatalmas szál férfi, csakhamar beleegyezését is adta leánykája kérésére, az általam proponált nyelvtanítókhoz. Milyen felséges emlékeket köszönhetek ezeknek!

Az elragadó gyermek, tőlem szemérmes távolságban ült az ágyam mellett és én nem győztem eléggé gyönyörködni, mint formálódott és ivelődtek az érintetlen, rózsás leányajkak az idegen nyelv szokatlan szavainak kiejtésére. Kezdetől fogva bajtársias szívélyesség uralkodott tanító és növendék között, kinek ártatlansága őt is, engem is megőrzött attól, hogy érintkezésünkbe az elfogódott szemérem hamis alaphangja vegyüljön.

Gyakran neveltünk ügyetlen beszélgetési próbálkozásán, mely csak akkor akadt el egyszerre, mikor elővigyázatlanul Lafontaine meséit használtam fel oktatási célra. Éppen akkoriban jelentek meg, én magam sem ismertem és így gyanútlanul olvastam fel belőlük, a kicsikének. Néhány gyanus helyen szerencsésen átsiklottam és sokszor közel voltam ahhoz, hogy kivegyem a kezéből a könyvet, mikor ő olvasott, de a gonosz manó, mely — mint Ön is, nénikém, nagyon jól tudja — mindig a nyakamon ül, visszatartott. És a krízis csakhamar be is következett.

Egyik meséjében elmondja Lafontaine, amint egy egér a fűben fekvő leányka szoknyája alá surran és a segítségül hívott pásztor ott keresi a csintalan állatocskát. A pásztor ama szavainál: „Il n'y a pas la souris mais bien son trou” egyszerre vérhullám öntötte el Gundel édes arcocskáját; elejtette a könyvet és gyorsan leszaladt a lépcsőn.

Aznap nem is láttam többé. Másnap reggel aztán meglátogattott a lovag, aki bizalmasan joviális és egyuttal bocsánatkérő mosollyal közölte velem, hogy Gundel magánkívül van; nem akar többet tudni a tanulásról és csupa szégyenből a könyv miatt, melyet a lovag oly gyanútlanul a rendelkezésünkre bocsátott, de mégin-

S z é p s é g s z a l o n

Egy kis óvatosságot a nap-
fürdőzésnél

A nyár delén, mielőtt tulságosan átadnák magukat a nők a gondtalan napfürdőzésnek, beszéljünk a napfény kozmetikai hatásáról. Azelőtt a női szépség ideálja a hófehér bőr volt s a nők mindent elkövettek teintjük védelmére. Nem merészkedtek erős napsütésbe, széles kalappal, sürtű fátyollal, napernyővel védték arcukat a fény ellen. A korszellem azonban néhány év óta nagy változáson ment át. A legtöbb nő ma kint áll az élet viharában s a férfival vállvetve küzd a megélhetésért. A megváltozott társadalmi helyzet magával hozta az életmód és a divat megváltozását. Az intenzív sportolás következtében a nők sokat tartózkodnak szabad levegőn, nem félnek a naptól s főleg a nyári sportok, tenisz, uszás idején lesült arccal, testtel hirdetik a megváltozott szépségideál diadalát. De éppen ez az a pont, amelyen a legtöbben tulzásba mennek. A szabadban való sportolásnak a bőr megbarnulása természetes következménye, de nem célja. A négerbarbára sült arc nagyon csinosan, frissen hat a gyermekeknél, fiatal lányoknál, de már felnőtt nőknek ritkán áll jól. A hosszantartó napozás az arcbőrt valósággal kicserzi, a vonásokat durvítja, az arcnak öreges kifejezést ad. Emellett a legtöbb nő arcán az intenzív napfény hatására szeplők, májfoltok jelennek meg.

A legnagyobb rombolást a dekoltén végzi a hosszantartó napozás. A fürdőtrikó rajzolata csak igen lassan tűnik el, sokszor egyik nyártól a másikig is meglátszik s lehetetlenné teszi télen át kivágott ruha viselését. Azelőtt egészen simabőrű nők nyakán, karján, napkurák után sokszor jelentkeztek nagy, sötét szeplők, melyek csak igen nehezen, vagy egyáltalában nem tűntethetők el.

Egészséges nők számára semmi értelme nincsen az ilyen intenzív napozásnak. Természetesen nem kívánom senkitől azt, hogy arcbőrének védelme érdekében lemondjon kedvenc sportjáról. Megvan a módja annak, hogy a napsütés hatását elkerüljük, vagy legalább is lényegesen csökkentjük. Ebből a célból mindig, amikor napra megyünk,

arcunkat, testünket védőkenőccsel kenjük be és erre védőpudert alkalmazunk. Ujabbán emailalakban is készül napvédőszer, ami egyesíti magában a krém és puder előnyeit. Ezek a védőszerek feltartják a napibolyántuli sugarit. Az ilyen védelem elégséges például arra, hogy az uszás alatt arcunkat érő napfényt hatástalanná tegye, de természetesen nem ellensúlyozhatja a perzselő napon ezt követő többórai strandoást. Tehát előírásunk az, hogy előzőleg használt védőkrém és puder mellett nyugodtan sportolhatunk a napon 1—2 órát is, de pihenőidőnket lehetőleg árnyékos helyen töltsük, vagy arcunkat, dekolténkat takarjuk le, hogy ne érje feleslege-

sen a nap. A napnak azt a barnító hatását, ami a fokozott védelem dacára is fellépne, éjszakára használt fehéritő krémmel ellensúlyozzuk. Így lesz igazán öröm a napolásból.

MEGLEPETÉÉS

— No és mit hallottál? Lilli nagyon meg volt lepve, amikor rajtacsipte férjét, hogy egy ismeretlen nővel táncol egy lokálban?

— Majd elájult a meglepetéstől. Sohase tudta, hogy a férje táncolni is tud.

Eredeti felvétel

Erkölcstükör

Prof. L. Wachholz (Zur Lehre von den sexuellen Delikten) a nemi erőszak 102 esetéről számol be, melyek a krakkói törvényszék területén kerültek vizsgálat alá. Ezek közül az esetek közül 78 esett 14 éven aluli lányokon. Hajadon volt 98 áldozat, 2 férjezett, 2 özvegy; öt már anyja volt és 20, 42, 47, 59 és 90 (!) évesek voltak. Egy tizenkét éves, nemileg már teljesen érett fejlett leány az anyja tudtával szokásszerűen prostituálta magát alsórendű fogadók különuszobáiban. Mint hét éves leányon egy béres követelt el rajta erőszakot. Volt egy 25 éves pincér szeretője, többször büntetett ember, aki éretlen lányokon elkövetett erőszak és egy kéjgyilkosság jogos gyanúja alatt állott. Ez a szeretője volt egyszersmind a kerítője, aki áldozatának a bevételeiből élt. A leány deflorálva volt és kankót konstátáltak nála. Az áldozatoknak egész csomó testi betegsége eléggé bizonyítja, hogy a nőknek még külső undort gerjesztő betegségei se tartják vissza a férfiakat a koitustól (az esetek nagy számában fiatal férfiokról volt szó). Az áldozatok közül tíz friss kankóval, kettő friss vérbajjal volt megfertőzve.

A 110 vádlott férfi közül 64 volt 14—23 éves korban, 42 volt 24—48 éves korban, a többi hét 51, 52, 56, 60, 62, 65 és 77 (!) éves volt. Társadalmi állásuk szerint túlnyomólag az alsóbb osztályhoz tartoztak. 78 nőilen volt, 23 házass, 5 özvegy. 11 esetben a tettesek különös viszonyban állottak az áldozatukkal: öt esetben az édesapa volt a tettes (közülük kettő elmebeteg), egyszer a mostohaapa, egyszer a mostohaapó, egyszer a keresztapja egyszersmind gyám és nevelő, háromszor kiskorú cselédek gazdája. Négy tettesnél a nemi szervek veleszületett, illetve szerzett elváltozását állapították meg és pedig ezek közül két 15 éves tettes még teljesen infantilis volt. Kilenc tettesnél venerikus betegségeket találtak. Nyolc tettes 15—60 év közötti avval volt vádolva, hogy több 14 éven alóli személy ellen követtek el erőszakot: négyen 2 ellen, egy 3 ellen, kettő 6 ellen és egy 7 személy ellen. Megfordítva, hat nőszemély ellen több tettes ugyanakkor követelt el erőszakot. — Különösen figyelem-

reméltó négy eset, amikor fiatalemberek öreg asszonyokkal követtek el erőszakosságot, köztük egy 90 éves agg nő ellen egy nagy mértékben gyengeelméjű béres, déli órában utcai árookban. Állítása szerint az agg nő megpillantására életében először érzett erekciót és így először végezte a koitust is.

A régebbi kutatók tudvalevően tagadóan válaszoltak arra a kérdésre, hogy egy felnőtt, normális és érzékei birtokában levő nőn lehet-e erőszakot elkövetni; újabb tudósok

igennel válaszolnak. Így Hoffmann ezt mondja: „Ilyen esetekben figyelembe jön a részesek erőbeli állapota. Míg pl. erőszakról nem lehet szó, ha a nő erőteljes, az állítólagos tettes pedig gyenge ember, viszont nem tagadható, hogy egy erős férfi könnyen követhet el erőszakot egy gyenge, nagyobb erőki-fejtésre képtelen, hozzá még félénk lányon, illetve kényszerítheti a koitus eltűrésére. De a nem gyenge női egyéneknek is mérlegelendő, hogy még az energikus ellenállás is meggyengül a végén s az erőszakon kívül figyelembe kell venni az okozott fájdalmakat, az ijedtséget és félelmet, hogy rosszabb is történhetnék, ami aztán hosszabb küzdés után a női személyt mégis

arra bírja, hogy engedjen.”

Hága egyik legismertebb fogorvosát letartóztatták, mert számos női paciensen súlyos erkölcsi vétséget követett el. Ezek úgy derültek ki, hogy az egyik hölgy, aki ennek következtében anya lett, följelentést tett. Később az orvos női paciensei még sok ilyen följelentést tettek. A fogorvos akkor követte el a bűnt, mikor paciensei narkotizálva voltak.

Véres kimenetelű szerelmi kaland játszódott le a bajorországi rastendammi birtokon. Itt a 20 éves Clemens B. istállófiu már régóta üldözte a 17 éves P. szolgálot. A leány ezt energikusan kikérte. Mikor B. megtudta, hogy a leány egyedül van az istállóban, besurrant és megpróbált erőszakot elkövetni a minden erejével védekező leányon. Birkózásra került a sor, végre P. kitépte magát és elszaladt. Mikor aztán B. munkájára ment, egyszerre csak elébe állott a leány egy ganéjvillával felszerelve s még mielőtt a fiu védekezhett volna a hasába szurta a villát és otthagya.

Ceskoslovákia

területén levő olvasóink figyelmé-
felhívjuk, hogy mindazok részére,
akik a lapot a rendes utcai árut
soknál bármilyen okból kifolyólag he-
tenként megvenni nem tudják,
vagy ez részükre kényelmellen,
közöljük címüket, a kiadóhivatal
bárhová diskkrét és zárt pakolás-
ban a lapot francó megküldi, he-
tenként pedig pontosan szállítja.
Előfizetési ára 1/4 évre (13 drb.
szám) ára... Kc. 50
1/2 évre Kc. 80
A lap 1933 évi komplett kötete...
Kc. 100

Megrendelés esetén közöljük, hogy
a pénz hol fizethető le!

A grófi kastély titka

— Regény —

(12)

A fiatal leány észrevette a gunyos hangon, hogy valami indiszkréción van a játékban és hogy a gróf tud valamit. De csakhamar visszanyerte hidegvérét.

— Istenem, — vetette oda teljes közömbösséggel, — ön nagyon is szeretetreméltó. Nemcsak szeretem ezt az embert, hanem tiszteltem is. De a grófné alig ismeri őt és azt hiszem, hogy sokat fog nyerni, ha egyszer jobban ismeri. Ez a derék férfi kitűnő tanácsokkal fog neki szolgálni. A viszontlátásra, gróf ur! Kívánok önnek kellemes szórakozást!

E szavakkal kiment. A gróf az ajkába harapott. Belátta, hogy ostobaságot követett el, de sajnos későn. Flamentet meghívni annyit jelentett, hogy magát az ördögöt hozza be a házába. Ismerte ezt az urat, mert egy bizonyos névtelen levelet, mely a fényképet tartalmazta, elküldtek neki és Flament még annyi fáradtságot sem vett magának, hogy az írását megváltoztassa. A levélhordó, aki őt jól ismerte, azt mondta, mikor a levelet átadta:

— Egy levél a vikárius uruntól!

A levél nagyon közönséges volt. Megvádolta Lillyt és bizonyítékul mellékelte a fényképét. Tanácsolta a grófnak, hogy „kergetse ki” a kastélyából. A kép talán senki más számára nem lett volna bizonyíték a grófon kívül, aki saját maga készítette, mert Lilly eltakarta az arcát. De Flament kétségkívül azt gondolta, hogy a fiatal leány teste már nem titok többé a környék előkelőbb férfiainak előtt és azt mondta magának, hogy bizonyára a grófnak is alkalmá volt, hogy kedve szerint gyönyörködjen a leánykában. Tehát a képen biztosan rá fog ismerni. Egyszóval a vikáriust meghívták és ennek bizonyára következménye lesz.

Visszatérve a Ninon boudoirjába, Lilly keserű szavakban adott ki-

fejezést a gróf iránti haragjának.

— Na, majd meglátjuk, — mondta a grófné, hogy megnyugtassa kis barátóját. — Mi rossz történhetnék különben is? Csak jól fogunk szórakozni.

De Lillyt nem lehetett megnyugtítani. Félt ettől az embertől. De ami a legjobban kinozta, az a tény volt, hogy a gróf valamiképpen behatolt a titkába. És ezt a félelmét közölte a barátójával is.

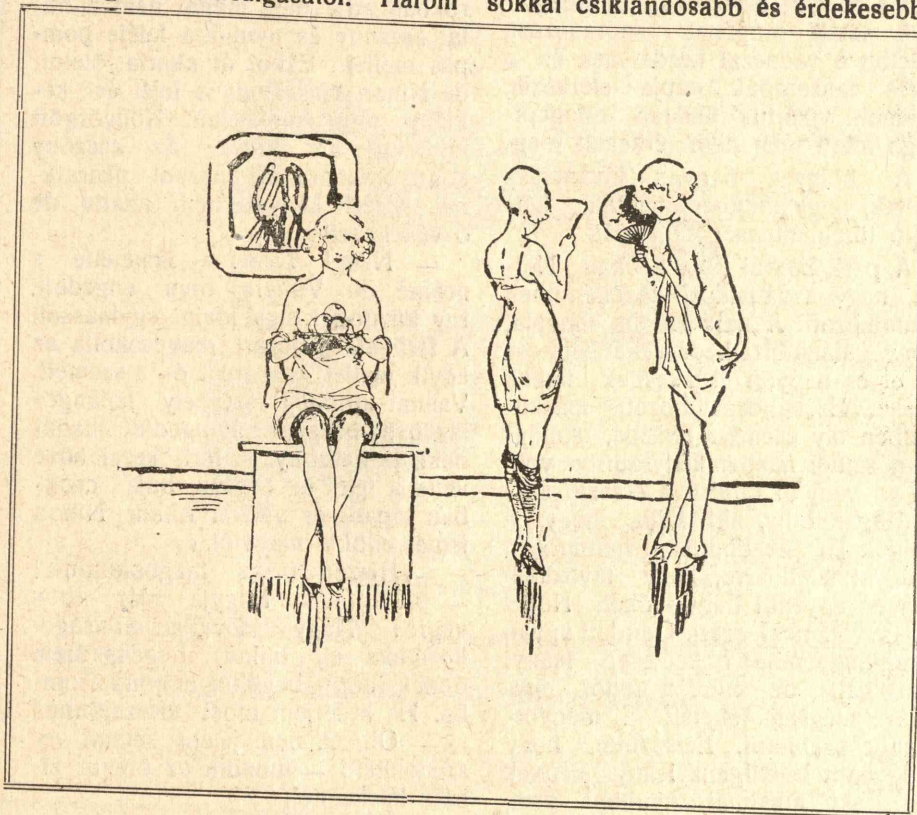
— Bah! — felelte ez. — Mindig csak szórakozni és nem töprengeni, ez a legjobb módszer arra, hogy boldogok legyünk.

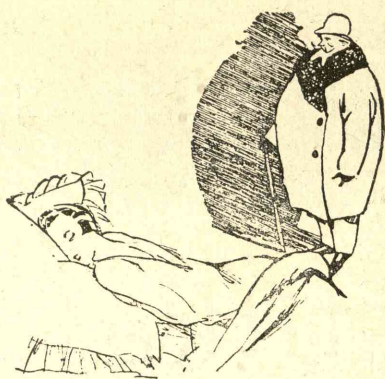
XVI.

Nagy felfordulás a kastélyban! Már megérkeztek az összes vendégek és a park viszhangozott a társaság izgatott társalgásától. Három

napja együtt vannak már a kastélyban. A kölcsönös bemutatásokat hamar elintézték. A Villiers család már régen ismerte a Pierret családot és Nollet sem volt idegen a két ur és különösen nem a két hölgy előtt. Idegemek az előbbieknél számára csupán az ártatlan Hanna, Flament vikárius, Jack és Lilly voltak. A jég hamar meg volt törve.

A vidám társaság már az első napon kirándulásokat rendezett a park fasoraiiban. Nollet kikeresett egy csinos bokrocskát és sikerült neki Hannát és Lillyt odacsálni. El volt ragadtatva. Két fiatal leánynak elvenni az ártatlanságát, igazán szerencsés perspektíva! A társalgás ebben a bokrban nem sokáig folyt komoly dolgokról. Lilly értett ahhoz, hogy néhány feleletével egy sokkal csiklandósabb és érdekesebb

Ajándék

A férj: No, kedves feleségem, vettem a névnapodra két üveg pezsgőt.

A nő: De kérek, tudod jól, hogy én nem iszom pezsgőt.

A férj: Sebaj. Akkor majd megiszom én a te egészségedre.

térre terelje a beszédet.

Az ügyvéd ur nagy örömmel találta meg ismét Ninont és a rózsaszínű boudoirban a grófné szűnidei lesbiái élményeit meséltette el magának.

Espers ezalatt a fiatal Villiers ügyvédnét hívta meg egy autótúra-ra, hogy megmutassa neki a „csinos erdőcskét” ahol néhány nap múlva a vadászat kezdetét veszi.

Az elválhatatlan Pierret házaspár Jack kíséretében csónak kirándulást tett a folyón. Egyszóval, mindegyikük talált magának szórakozást, mielőtt a vadászat kezdetének és a híres vacsorának napja elérkezik. Flament vikárius hivatali elfoglaltsága miatt még nem érkezett meg.

A hölgyek nagyon kíváncsiak voltak, hogy megismerhessék. Látható türelmetlenséggel várták.

A park bokrai közt a bátor Nollet nagyon vállalkozó szelleműnek mutatkozott. A naiv Hanna hagyta, hogy gáláns hízlekedésekkel halmozza el és nagyon érdekesnek találta ezeket. Ez változást hozott máskülönben oly csendes életébe, amelyre a szülői házban kényszerítve volt. Es a vágytól kipirulva élvezte szabadságát. Lilly, aki látta, hogy a dolgok jól kezdődnek, hamarosan türgyet talált arra, hogy távozhasson és egyedül hagyja őket. Nollet hálás volt neki ezért. Gondolt ugyan arra, hogy mind a két szép leányt kiszolgálja, de mind a kettőt egyszerre mégsem lehetett a menyországba szállítani. Észrevette, hogy Lilly mint intelligens leány elsőnek fog neki alkalmat nyújtani arra, hogy az ostromot megkezdje és ép-

pen ezért hagyta, hogy csendben visszahúzódjék. Ott maradt neki a másik és nem is vesztegette az időt. Először csókok jöttek, melyektől elkábult a fiatal leány alig vette észre, mikor a hadnagy keze másfelé siklott...

Lilly barátnője szalonjába ment. A boudoir be volt zárva. Várt egy kicsit és különös élményeket sejtett. Az öltözőszobában keresztül könnyen a hátsó ajtóhoz lehetett jutni. Belépett oda és kíváncsian nézett keresztül a kulcslyukon. És látta Espers grófnét kis selyem kombinéban ülni az öreg Villiers ügyvéd térdein. A férfi nagyon felhevültnek látszott. Átölelve az asszony derekát, folytonosan a száját, nyakát és vállait csókolta. A grófné engedett mindent, csak néha néha sóhajtott fel megelégedetten. De a kis ügyvéd alaposan felizgulhatott e játék közepette. Kívánságára Ninon most felállt és sétálgatni kezdett a szobában, mialatt a férfi egyre fokozódó tetszéssel nézte a félig meztelen asszonykát. Kis kombinéjában tényleg nagyon bájos volt. Most Villiers is felkelt és odament hozzá. De Ninon elszökött előle abban a pillanatban, mikor a férfi azt hitte, hogy már megfoghatja. Az asszony megbuijt egy szék mögött. Az ügyvéd egy másik oldalról akart hozzáférni, de megint elszökött tőle. Így kergetőztek a szalonban. Csak a hátsó sarokban adta meg magát neki a fiatal asszony és nyújtotta feléje pompás melleit. Ekkor át akarta ölelni, de Ninon visszatolta a fejét és kemény „nem”-mel felelt. Könyörgött mint egy kis kutya. Az asszony könnyörtelenül megmaradt akarátánál. A férfi kényszeríteni akarta, de ő védekezett.

— Nem! Nem! — ismételte a grófné, de Villiers nem engedett. Így küzdöttek egy ideig egymással. A férfi alattomosan megcsókolta az egyik mellét, az arcát és a szemeit. Valami különös szeszély fellángolásában hirtelen átengedte magát neki az asszony. A férfi kezei közé vette a fejét és hosszú, buja csókban tapadt az ajkára. Akkor Ninon ismét ellökte magától.

— Hiszen maga megbolondult! — kiáltotta. — Hagyja már abba végre! Nagy elővigyázatlanságot követtem el, mikor megengedtem önnek, hogy bejöjjön a boudoiromba. Ha a férjem most visszajönne!

— Oh, ez nem jelent semmi veszedelmet! — mondta az öregur ziháló lélekzettel.

— Én azt hiszem, mégis, — fe-

lette gunyosan az asszony. — Hiszen a maga feleségével van.

— Oh, igen, az autóban... Azonkívül pedig ő vezeti a kocsit.

— Ez igaz. De a csinos erdőcskében...!

A fiatalasszony már annyira megbolondította szegény öregét, hogy minden családi kötelékről megfeledkezett.

— Ne törődjünk velük. Csak téged akarlak, drága Ninon. Gyere hát!

— Hova!

— Gyere!

— Ugy...? Szóval rám akar támadni, mint egy szatir?

— Dehát gyere már!...

Átölelte az asszonykát és magával huzta. Ninon még határozatlannak látszott és hagyta magát kéretni.

— Édes Ninon, — sóhajtott Villiers panaszosan — gyere hát, kérlek szépen.

Becézgette és számos csókkal borította a nyakát és vállait. A végén azonban mégis diadalmaskodott rajta. Ebben a pillanatban besompolygott a nagy Flox az öltözőszobába, melynek ajtaját Lilly félig nyitva hagyta. Mikor észrevette a leányt, örömmel odament hozzá és hozzásimult. Lilly megfordult és így elvesztette szemei elől a szerelmi jelenetet, mely a szomszédszobában lejátszódott. Megsimogatta a szép állatot, de rögtön utána ismét átnézett a kulcslyukon.

Ninon, teljesen átengedte magát szeretője becéző csókjainak. Mellei hullámzóttak, finom kezei görcsösen vágkáltak az ügyvéd ur fehér

Dolly krém
puder
szeplővíz
Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timișoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

Vasgerendák és betonvas
nagy raktár és gyári vaggonszállítás
Jäger József és Péter
vaskereskedőknél
Timișoara Józsefváros, Husyady-ut 33
Telefon 326. 52

Ha szép akar lenni, használjon
Kolka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros

hajában. Ez a kép nagy mértékben felizgatta Lillyt.

Lilly, meredt szemekkel nézte őket és arra gondolt, hogy utóvégre ezt ő is megtehetné Jack unokafivérével és a legközelebbi alkalommal meg is próbálja. Közben az ügyvéd ur szemei kifordultak a kék extázisban, a szája eltorzult a gyönyörtől és csodálatosan boldognak látszott. Lilly is közeledni érezte a kék mámorát. Egyszerre csak látta, hogy Villiers valami eszméletlen vonaglásban összeesett a székből. Ugyanabban a pillanatban Lilly is elérkezett a gyönyör csúcspontjára. Így diadalmaskodott a szerelem jobbra és balra az erdőből.

Ezalatt a kis Hanna eltakart arcával feküdt a selymes fűben a bokor alatt, és szípgva könyörgött a csinos huszárhadnagyoknak, aki tüzetesen vizsgálta.

A csinos erdőcskében a szép, fiatal Villiers ügyvédné a selymes pázsiton térdelt. Espers gróf hozzásimult és hevesen csókolgatta...

*

Jack és Lilly ugyanolyan jogu vendégek voltak a kastélyban, mint a kívülről meghívottak, azaz külön szobájuk volt és ott is aludtak Espers gróf házában. Ezen az estén így szólt Lilly az unokabátyjához:

— Ma éjjel, úgy tizenegy óra felé, mikor mindenki alszik, fel fogsz keresni a szobámban.

Jack nem kérte magát kétszer. Pontosan tizenegykor beállított az unokahugához.

— Hát itt vagy, te gazfickó, — fogatta őt a leány, kicsit már felizgalva, — zárd be gyorsan az ajtót!

A szobát csak egy kis éjjeli lámpa világította meg és így elég sötét volt. A fiu hallotta Lillyt beszélni, de nem láthatta.

— Hát hol vagy? — kérdezte.

— Az örd...! Hát hol legyenek ebben az időben? Előre! Gyere ide! ...A helyed már meleg!

— Hogyan? — kérdezte Jack megdöbbenve. — Hozzád?... Óh, édes, drága Lillykém!

Odaszaladt hozzá és csókolott mint egy ördög.

— Na, gyertünk! — tolt el magától a fiút. — Hálálkodni ráérsz azután is!... Hamar, hamar, ne vesztegesd az időt!

Lihegve odabujt mellé. Lillyn nem volt semmi.

Átölelték egymást, ajkuk összepréselődött. Ebben a helyzetben maradtak sokáig.

— Először is el fogja mondani, csavargó ur, hogy mire ment Pierret képviselő urral. Nekem úgy tűnik, mintha egyedül jött volna vissza a csinos, kicsi asszonykával a csónakban.

— Ugy is volt!

— De mit csinált a férjuralommal? Nem merem feltételezni, hogy a vízbe fojtotta. Mert máskülönből nagyon kedves ember ez a Pierret.

— Te, isteni pofa az az ember! Ilyen tipust még soha életemben nem láttam. Képzeld el, volt olyan tapintatos és egész délután egyedül hagyott a szebbik felével.

— Hogyan?

— Anélkül, hogy akarta volna. Elég dühös is volt, mikor ott kellett hagynia bennünket. A dolog így történt. Alig érkeztünk meg a folyó holt ágába — arra a helyre, ahol

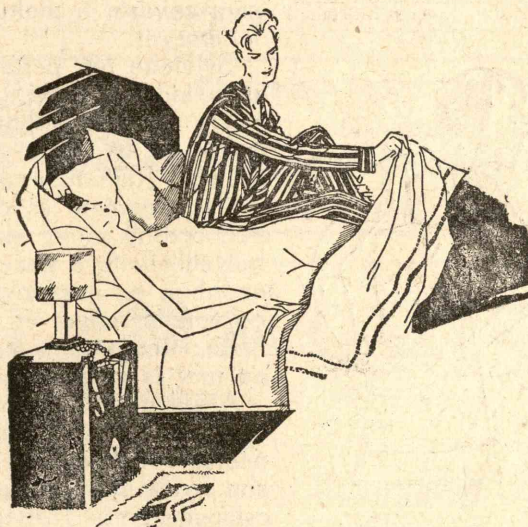
nem régen mi is voltunk — hiszen tudod...

— Igen, de azért nem kell úgy szorítanod ottan! Csak gyöngéden játsz:

— ...mikor egyszerre kiáltást hallunk: „Tanácsos ur!” Pierret így szólt: — Ez én vagyok, akit itt hívnak — és visszakiáltott: — Halló, hé! Itt! Itt! — Lépteket hallottunk, a part bokrai szétnyíltak és megjelent Jean, a gróf küldönce. Kezében egy kék papírt tartott. — Tanácsos ur, egy távirat az ön számára! — Pierret kiugrik a partra, elveszi a táviratot, kinyitja... — Az ördögbe is! — kiáltja mikor elolvasta. — A főispánt visszahívták. Feltétlenül el kell utaznom, hogy az ujonnan kinevezettet fogadhassam.

— Oh, milyen kár, — feleltük mi megdöbbenve. A felesége pedig rögtön hozzátette: — Én is veled utazom, kedvesem! — A férj gondolkodott egy darabig és így szólt: — Nem, én csak odautazom és rögtön visszajövök... igazán nem érdemes erre a rövid időre. A holnaputáni vacsorára már megint itt vagyok és jelen lehetek a vadászat megnyitásánál is.

(Folytatjuk.)

Hálósobából

Férj: Ah Málka, miért vagy már a mézeshetekben olyan mogorva?

Feleség: Ah, hetek óta hiába keresem a mezet...

H á r m a s b a n

Richardson szállodába ment, ott átöltözött, azután a Champs Elisée forgatagába vetette magát. Estéjét a Maximban töltötte. Nyolc évi délamerikai vadon után nem tudott betelni a világváros csodáival. A nők kihívó pillantásaira nem reagált, nem vágyott más nő után, csak Yvettére gondolt, a vasut-igazgató fiatal feleségére, akivel oly csodálatos éjszakát töltött a hálókocsiban. A csodátestű, meztelen revüörölők is hidegen hagyták.

Másnap reggel friss, rugalmas testtel ébredt. Napja sokat ígérően kezdődött, mert alig fejezte be borotválkozását, mikor ajtaján kopogtak és a belépő kecses párisi szobaleány egy levelet adott át neki a következő eredeti tartalommal:

„Uram! Tegnap megérkezése után alkalmam volt Önt látni a szálló halljában. Ön megfelelt nekem, tekintve, hogy jelenleg szabad vagyok. Szívesen elszóraznék önrel; férjem jelenleg orosz-lánvadászaton van. Magamról csak annyit, hogy egész Páris ismeri H. Sylviettet. Igényeim minden tekintetben nagyok, de viszont minden szempontból ki tudom Önt elégi-

teni. Ha ajánlatom érdekli Önt, úgy várni fogom.”

Richardson gondolkodás nélkül felkereste a levélírónt. Kopogtatására az előbbi csinos szobacica nyitott ajtót és egy kis szalonba vezette. Alig foglalt helyet, máris megjelent Sylviette.

Filigrán termetű, de tökéletes nő volt. Bájos babaarccal, nagy, ártatlan gyerekszemekkel a szendés és tisztaság megszemélyesítőjének látszott. Sárgás selyempizsamma fedte testét, mely kiemelte formáinak tökéletes plasztikáját.

Richardson el volt ragadtatva. Sylviette csicsergő hangja még fokozta varázsát:

— Tetszem önnek? — kérdezte.
— Ha igen, úgy együtt maradunk. Rendben van?

Richardson beleegyező nyilatkozatára már egészen bizalmasan csicseregte:

— Gyere, most megfürdök, azután elmegyünk sétálni.

Azzal már be is vonta Richardson a fürdőszobába. Itt ledobta a pizsamáját és beleugrott a vízbe. A férfi meglepetve nézte és leginkább az keltette fel a figyelmét, hogy a nő testéről minden pihe el volt távolítva, egyetlen szál sem zavarta a makulátlan test hófehérségét.

Sylviette pár percnyi lubickolás után kimászott, testét beszappanozta és kérte vendégét, hogy dörzsölje le. A sima, jólápolt test érintése Richardson minden idegszálát megrázta és dörzsölés közben bizony mohó szája is gyakran helyettesítette a kezét. Egyszerre azonban az asszonyka újra a vízbe vetette magát és szobaleányát hívta, megparancsolva neki, hogy az urat is készítse elő.

A kis nőcske átvezette a férfit egy másik fürdőszobába, ahol szó nélkül vetkőztetni kezdte. Richardson nyugodtan tűrte. Azután a csillogószemű szobacica lemosta a férfi testét, hosszasan időzve egyes helyeken. Ez viszont a vendéget is hangulatba hozta, keze eltévedt a leánykán, de ez eltolta magától:

— Vigyázzon uram, én még érintetlen vagyok!

Az a tudat, hogy ezt az intim mosdatást egy ártatlan leány végzi rajta, ő pedig ott kutat, Richardson

szenvédélyét a végtetekig fokozta. De tovább nem mehetett, mert a szobacica bevezette a hálószobába, ahol Sylviette egy széles pamlagon elterülve várta.

Rávetelte magát, csókolta, harrapta és közben meglepetve látta, hogy a kis ártatlan szobaleány is a szobában maradt. Az asszonyka észrevette csodálkozását s mosolyogva szolt:

— Hadd tanuljon szegényke... és esetleg még segíthet is...

A vendég nem is törődött tovább vele, hanem munkához látott. A kis nő vonaglott, dobálta magát... Azután fáradtan elnyult...

Rövid pihenő után magához huzta a szobacicát, aki közben hiába igyekezett magának enyhülést szerezni, az ölébe vette és csókokkal borította el. A kicsike kéjesen lihegett, lábaival a levegőben kalimpált...

És miközben a férj orosz-lánokra vadászott messze Afrikában, Richardson végtelenül gyönyörteljes heteket élt a bájos asszonykával és tűzesszemű komornájával...

Ritka vásárlási alkalom

Csehoslovákiai olvasóink részére!

Lapunk 1932. évi kötete, egybekötve, szép kemény kötésben, könyvtárának egyik legszebb disze lesz.

A hatalmas nagy kötet 50 darab számot tartalmaz, 1400 oldalon, rengeteg képpel, gyönyörű fényképfelvételekkel, három nagy regény és több mint 600 darab jobbnál jobb novella, ismeretterjesztő sexuális cikkel stb. E nagy kötet ára, vámmentes diskrét szállítással Kc. 100, portó 18 korona. Lapunk ez évi fél-éves kötete, 26 drb számmal 728 oldalon, Kc. 65, portó 12. A két kötet egyszerre megrendelve 150 ckor., portó 18. Megrendelés esetén közöljük, hogy a pénz hol fizethető le.

Polgári házasság

— Higyje el, a kormánynak már az is nagy érdeme, hogy megengedte a polgári házasságot és a dispencziót.

— Kisasszony azt is tudja, mi a polgári házasság?

— Hogyne. Egy férj, egy szerető.

Ez a hely

a Mia
Krém
számá-
ra van

fenntartva, amely a dr. Kovács gyógyszerárában, Timișoara-Fabrik kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA-KRÉM-nek nem kell már reklám.

„DACIA“ kávéház és étterem

Timișoara, Gyárváros

Esténként zene, szolid, polgári árak!

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gyárváros, Fő-ucca, Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás, hajfestés, vízhullám stb. (39) Modern kozmetikai intézet, szépség-ápolás

Tyúkszemvágásra, szakember kezelése mellett külön osztály.

Link Gyula

fogászati műterme

Timișoara, Szt. György tér

Arany Szarvas épület (28)

Alkalmi

ajándékokat
legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órás és ékszerész
Timișoara IV. Str. Iancu
Văcărescu 25 (Bemgasse.)

Nyomtatványok

szolid kivitelben (színesen is)
igen előnyös árakkal, lapunk
nyomdájában készülnek:

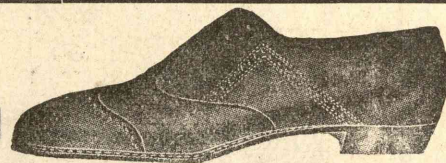
Tip. Union, Lugoj

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők:

Rácz Andrásnál

Timișoara, I. Hunyadi ucca 10

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.

Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

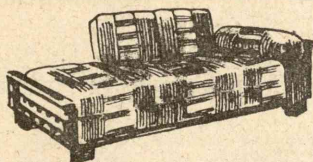
Parfumeria Kertész Lajos

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása.

Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.
(34)

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárváros

Ha modern bútort akar vásárolni
tekintse meg

Podraczky Ferenc bútörüzetét
Timișoara

Coronini tér 20. Gyárváros

„GUMMOZIT“

Grafikai műintézet és bélyegzőgyár

Olcsón és gyorsan készít nyomtatványt és bélyegzőt

Timișoara, Piața Sf. Gheorghe 4

Váróry Dauerwellen

világhírű Vella géppel, tartós ondolás. — Nem göndör,
hanem hullámos. — Leszállított árak mellett garanciával
szalonjában, Timișoara, IV. Kossuth Lajos u. 6.

Tipografia „Union“, Lugoj, Str. Bisericii 16

6. sz. keresztrejtvény

1	2	3		4		5	6	7		8	9		10		11	12
	13					14				15					16	
17					18				19					20		
21				22				23					24		25	
		26	27				28				29	30		31		
32	33								34							
35				36		37		38			39			40		
		41								42		43				
44	45			46	47		48		49		50			51	52	
53			54		55								56			
		57		58		59		60		61		62				
63	64		65		66			67				68			69	
70							71									72

Megfejtésül a három közmondás küldendő be.

Vízszintes sorok

1—12—72—71—70—17—20—59—
58—57—26—30—46—36 kockákon
át csigavonalban három közmondást
adnak.

- 13. Vissza : Mássalhangzó fon
- 14. Gyilkolja
- 15. Személyes névmás
- 16. Kängjelző szócska
- 21. C. A.
- 22. Egyforma mássalhangzók
- 23. Rátét mássalhangzói
- 24. Óval a végén : Anna beceneve
- 31. ... —ltözt (nem a saját ruhája)
- 32. Ostoba
- 34. Beáll az... (csapadékos idő)
- 35. Exotikus állat (ék. fölösl.)
- 39. Személyes névmás
- 40. Vissza : férfi közepe
- 41. Nő (ige, parasztosan)
- 43. Benne E vel rege
- 44. E-vel napszak
- 51. Méhek lakása

- 63. R rel, árok, mélyedés
- 55. Vissza : ó val hegedős szerszáma
- 56. Rét
- 63. L. G.
- 65. Uzsonna ital
- 67. Mutató névmás
- 68. Olasz névelő
- 69. Z vel fém

Függőleges sorok

- 2. Exotikus állat
- 3. Gazdasági szerszám
- 4. G-vel lószerszám
- 5. Csupor
- 6. Magyar színésznő keresztnéve
- 7. Inas egyenruha
- 8. Megbántás
- 9. A teremtés koronája (névelővel)
- 10. Nincs anyja (ék. hiány)
- 11. L el : irányjelző
- 18. Erény betűi keverve
- 19. Ettem, szegediesen
- 25. Olasz névelő

- 27. Erdőben sok van
- 28. Him állat
- 29. ... szakállu Frigyes
- 33. Német összetett praepozíció
- 37. Lakó felesége
- 38. Német folyó
- 42. Cipész szerszám
- 45. Növény része
- 47. Év románul
- 48. ... Cézár!
- 49. Bog, kötés (ék. fölösl.)
- 50. Belső szerv
- 52. Névelő
- 54. Ö. I. K. I.
- 56. Női test disze
- 68. Rövidítés külföldi vasuti kocsikon
- 60. Főzelék
- 61. Lárma
- 62. Benne S sel templomi szertartás
- 64. Vissza : fa része
- 66. J val tejtermék
- 69. Ráz mássalhangzói